

บรรณานุกรม

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ. ยาเสพติดให้โทษ. พระนคร: โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2516.

จรรยา สระสันต์. "การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนอ่านคำโดยใช้สไลด์กับการสอนตามปกติของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสาน, 2513. (อัครสำเนา)

จิตรา นุชมี. "การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยฟิล์มสทริปที่ผลิตขึ้นจากต่างประเทศกับที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513. (อัครสำเนา)

เฉลิม คิตชัย. การสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียง" วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. (อัครสำเนา)

ชวาล แพร์ตกุล, ดร. เทคนิคการวัดผล. พระนคร: วัฒนาพานิช, 2509.

คาร์ตัน คีตะวงศ์ "การทดลองสอนวิชาภูมิศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้สไลด์" วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. (อัครสำเนา)

ธรรมรงค์ บุญสนอง, ร.ต. "การทดลองสอนประวัติรัฐท้าวอักษรในวิชาโสตทัศนศึกษาโดยใช้ภาพยนตร์รูป 8 มิลลิเมตร" วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. (อัครสำเนา)

บุญเลื่อน บุญเกิดรัมย์. "การเปรียบเทียบระหว่างการสอนวิชาภูมิศาสตร์ โดยใช้ภาพยนตร์ประกอบและไม่ใช้ภาพยนตร์ประกอบในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปโรงเรียนสตรีวิทยา" วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512. (อัครสำเนา)

ประคอง กรรณสูต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2513.

ประพันธ์ ชัยเจริญ. "การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากการใช้สื่อการสอนวิชาต่าง ๆ ในระดับชั้น ป.กศ." ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. วิทยาลัยวิชาการศึกษา-ประสานมิตร, 2515. (อักษานา)

เปี่ยมจิตต์ เกียรติบรรลือ. "การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดมปลาย (ป.5, 6, 7) ด้วยฟิล์มสตริปกับการสอนด้วยปากเปล่า" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510. (อักษานา)

ไพโรจน์ เภาใจ. "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนวิชาสุขศึกษาในระดับชั้น ระดมปลายโดยใช้สื่อประกอบเทปสอนด้วยวิธีต่าง ๆ" ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516. (อักษานา)

วิรุฬ ลีลาพฤทธิ. โสตทัศนอุปกรณ์, พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2514.

สนั่น ปัทมะนิน. ฉายทำภาพยนตร์, พระนคร: รวมสาส์น, 2506.

สมคิด เมตไตรพันธ์, ร.ท. "การสอนวิชาถายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สื่อเทปเสียง" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. (อักษานา)

สมพงษ์ ศิริเจริญ และ คณะ. คู่มือการผลิตโสตทัศนวัสดุ, พระนคร: โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2506.

สหประชาชาติ. ความรุเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท และการใช้ยาในทางที่ผิด, พระนคร: ไทยแบบเรียน, 2517.

สำนักงานเยาวชนแห่งชาติ. ยาเสพติด, พระนคร: 2516.

สำเนา วรากร. "โสตทัศนศึกษา" หลักการศึกษ, พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา,
 อองอาจ จิระจันทร์. "การ เปรียบเทียบผลการ เรียนรู้ในวิชาช่างโดยใช้วิธีสอนแบบสาธิต
 กับวิธีสอนโดยใช้สไลด์สีมีเสียงประกอบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ"
 ปรินฤฎานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516. (อัครสำเนา)

Brown, James W., Lewis Richard B. and Harcleroad. AV. Instructional
 Media and Methods. 3rd. ed. New York: McGraw-Hill Book
 Company, 1969.

Crowder, Gene Arnold. "Visual Slide and Assembly Models Compared
 with Conventional Methods in Teaching Industrial Arts,"
Dissertation Abstracts, 29: 3034 A (March, 1969).

Dale, Edgar. Audio-Visual Methods in Teaching, revised ed.
 New York: The Dryden Press, 1957.

De Kieffer, Robert E. "Projected Materials and Equipment", Audio-
 Visual Instructions. New York: The Dryden Press, 1954.

De Kieffer R.E. and Cochran, Lee W. Manual of Audio-Visual Techniques.
 2nd. ed. Englewood Cliffs N.J. : Prentice-Hall, Inc., 1955.

Department of Audio-Visual. "Program for the Degree of Master of
 Education Mass Communication" Graduate School, Chulalongkorn
 University, November, 1974.

Erickson, Carlton W.H. Administrating Audio-Visual Services. New York:
 The Macmillan Company, 1965.

Garrett, Henry E. Testing for Teacher. 2nd. ed. New York: American Book Company, 1965.

Kinder, James S. Audio-Visual Materials and Techniques. 2nd. ed. New York: American Book Company, 1959.

McCage, Ronald Dale. "A Comparison of the Use of Slides and Models to Coventional Method of Introducing Descriptive Geometry Concepts," Dissertation Abstracts, 31: 5168-A (1970)

McGuire, Gertrude Mynear, "Pacing Transcription with Shorthand Slides: The Effect on Speed and Accuracy," Dissertation Abstracts, 31: 4644-A (March, 1971).

Weber, Ernst A. The Practical Photographer. Holland, Fountain Press, 1973.

Wittich, Walter Arno and Chullor, Charles Francis. Audio-Visual Materials: Their Nature and Use. 2nd. ed. New York: Harper and Brother, 1957.

Unesco. "An Experiment in Visual Education in West China," The Health Village, Columbia University, 1957.

Zyve, Claire T. "Experimental Study of the Teaching of Arithmetic Combination," Educational Methodology, 12:16:18 (September, 1932).

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

โปรแกรมสไลด์ เรื่อง

ยาและสิ่งเสพติด

โซ่ประกอบการสอนวิชาสุขศึกษา ม.ศ.3

ผู้ชม

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ผู้สนใจอื่น ๆ

วัตถุประสงค์

1. ให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด
2. ให้นักเรียนรู้จักยาเสพติดชนิดต่าง ๆ
3. ให้นักเรียนรู้จักโทษของยาเสพติด
4. ให้นักเรียนรู้จักป้องกันและหลีกเลี่ยงยาเสพติดให้โทษ

เนื้อเรื่อง

1. คำนำ
2. ยาเสพติดคืออะไร?
3. ความหมายของยาทั่วไป
4. วิธีการเสพยาเสพติด
5. บุหรี่ สุรา เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
6. ประเภทของยาเสพติดให้โทษ
7. โทษของยาเสพติดชนิดต่าง ๆ

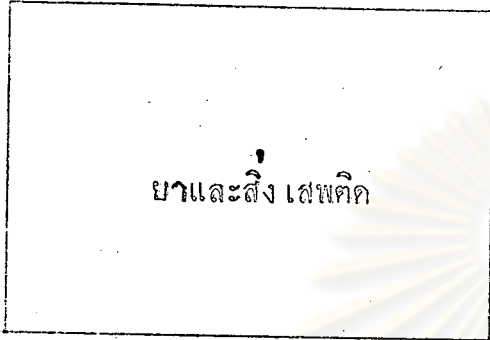
ลักษณะของสไลด์

1. สไลด์สี ขนาด 2" x 2"
2. มีเสียงบรรยายและเพลงประกอบ
3. มีจำนวน 46 ภาพ

ภาพ

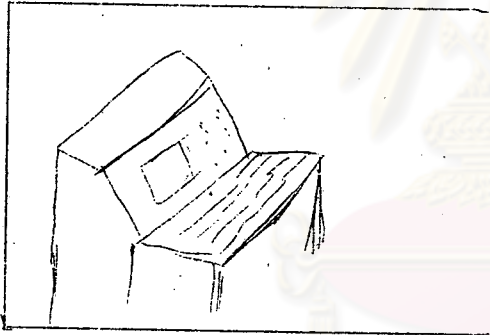
เสียง

1

เพลงประกอบ

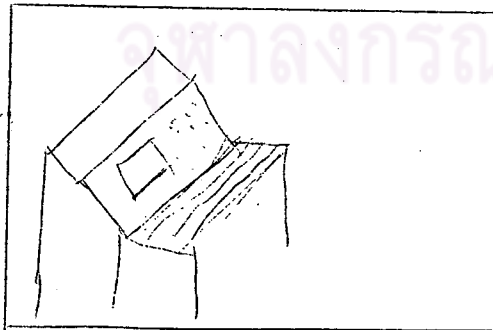
2

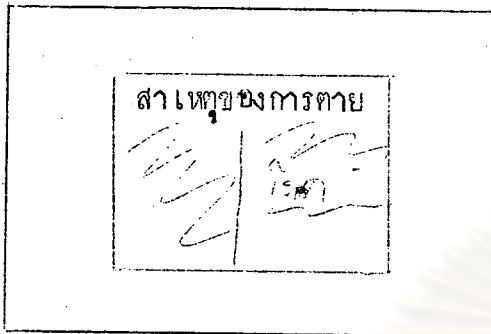
ในปัจจุบันนี้อายุขัยเฉลี่ยของคนเรา ยืนยาวกว่าสมัยก่อน เพราะความเจริญต่าง ๆ ทำให้มนุษย์รอดพ้นจากภัยอันตรายและโรคร้ายไข้เจ็บ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

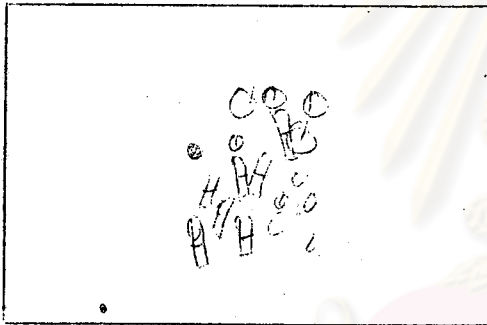
3

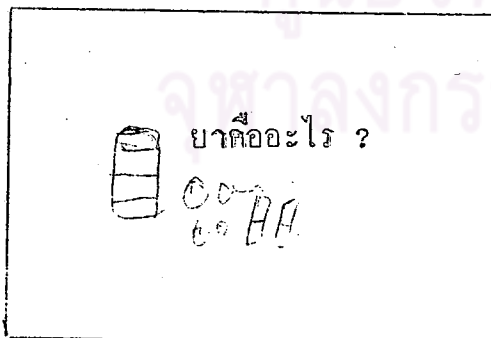
แต่ถึงแม้ว่าชีวิตของคนเราจะยืนยาวกว่าแต่ก่อนก็จริง ยังมีเหตุอื่น ๆ อีกที่ทำให้คนเรามีอายุสั้นลงได้

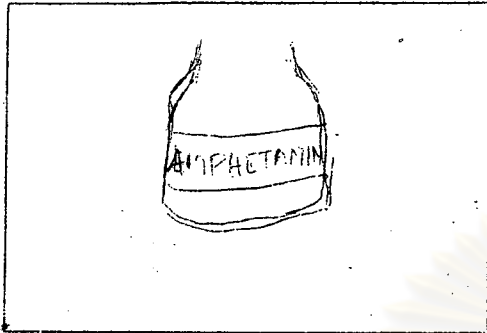
4 สาเหตุดังกล่าว ได้แก่อุบัติเหตุและโรคร้าย
ไข้เจ็บต่าง ๆ ซึ่งในการดำรงชีวิตของคนเราก็ก็น่า
ต้องเสี่ยงกับสาเหตุเหล่านี้

5 สาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่มีบทบาทในชีวิตประจำวัน
ก็คือ การไ้ยารักษาโรคต่าง ๆ แม้วายารักษาโรค
จะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิตก็ตาม
การไ้ยาในทางที่ผิดหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ย่อมเกิด
อันตรายได้

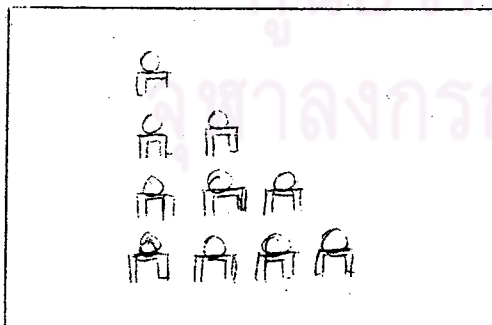
6 นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ
และสังคมยา คือสิ่งที่คนเราใช้ในการรักษาโรคต่าง ๆ
เมื่อเวลาเจ็บไข้ ถ้านำไปใช้จนเกินความจำเป็น
ย่อมเกิดอันตราย เช่นการไ้ยาเสพติด เป็นต้น

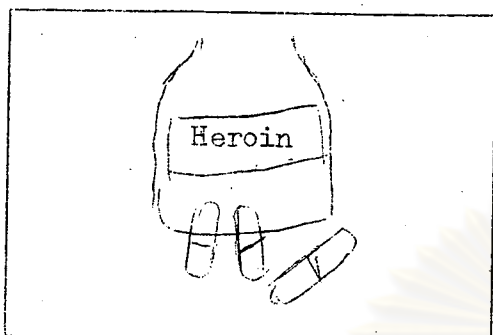
7 ยาเสพติดชนิดนี้มีหลายชนิด บางชนิดใช้ในวงการแพทย์เพื่อรักษาคนไข้ เช่นยาแอมเฟตามีน ใช้รักษาโรคลมบ้าหมู หรือใช้เป็นยาลดความอ้วน

วิธีเสพ
รับประทาน
สูบ
สูด
ฉีด

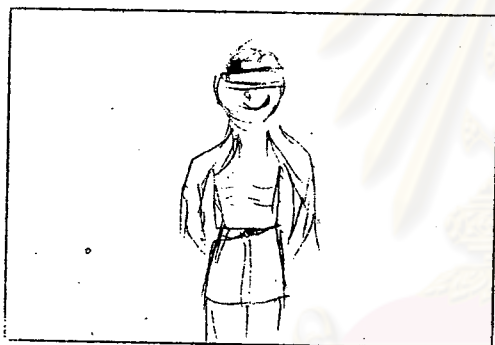
8 การใช้ยาเสพติดอาจทำได้โดย วิธีรับประทาน สูบ สูดดม และฉีด ยาเสพติดส่วนมากมีฤทธิ์ระงับความเจ็บปวด บางชนิดใช้กระตุ้นประสาท

9 ในปัจจุบันยาเสพติดกำลังเป็นปัญหาและเป็นภัยต่อความสงบสุขของทุกสังคมรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่คาดว่ามีความผู้ติดยาเสพติดทั่วประเทศประมาณ 4 แสนคน

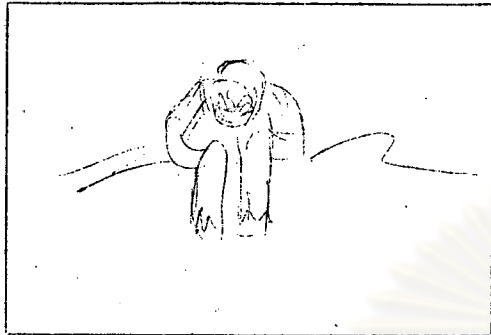
10 ยาเสพติดให้โทษที่ร้ายแรงที่สุดคือ เฮโรอีน ยาเสพติดใด ๆ ก็ตาม เมื่อบุคคลเสพยาติดต่อกันแล้ว จะเกิดเป็นพิษเรื้อรังต่อผู้นั้น

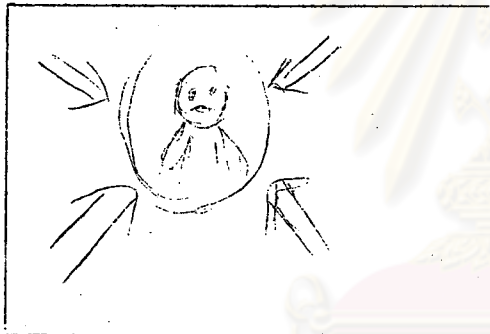
11 โทษที่เห็นได้ง่ายคือ ร่างกายทรุดโทรม ผ่ายผอม น้าหนักตัวลด ไม่สนใจกับสิ่งอื่นใด

12 ผู้ที่เสพยาเสพติด มักจะมีปัญหาจากการขาดความอบอุ่น ต้องการหาสิ่งทดแทน ทางออกอย่างหนึ่งคือการถูกชักชวนจากเพื่อนฝูง

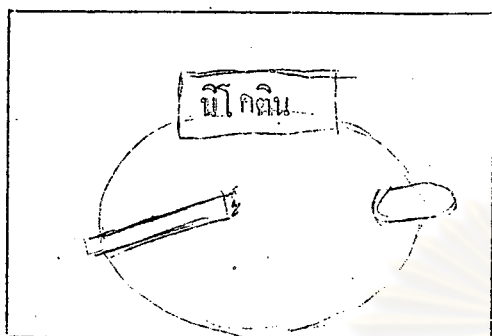
13 ผู้ที่มีปัญหาส่วนตัวหรือสังคม เมื่อถูกชักชวนไป
ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจถูกหลอกให้ลองใช้
ยาแก้ปวดต่าง ๆ หรือเพราะอยากจะลองดี

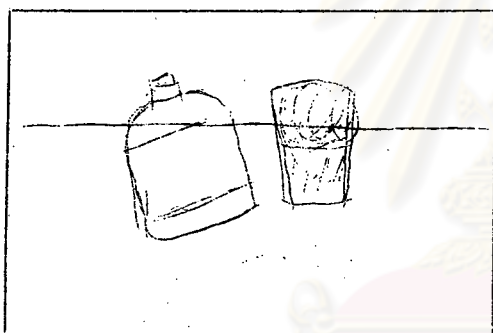
14 ผู้ที่ตกยาเสพติด นอกจากร่างกายและจิตใจ
ไม่สมบูรณ์แล้ว ยังทำให้เป็นที่รังเกียจจากเพื่อน
และญาติพี่น้องอีกด้วย

15 นอกจากยาเสพติดดังกล่าวแล้ว สิ่งอื่น ๆ ที่
มีอยู่ในสังคมทั่วไป เช่น บุหรี่ สุรา ยานัตถุ เครื่อง
ดื่มต่าง ๆ เช่น กาแฟ แม้จะมีได้ถูกระบุว่าเป็นสิ่ง
เสพติดให้โทษ ก็ทำลายสุขภาพได้เช่นกัน

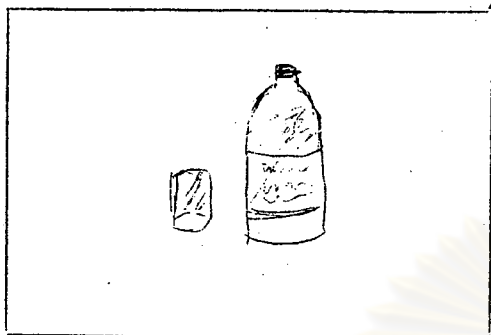
- 16 สารเคมีที่อยู่ในบุหรี่ที่เป็นอันตรายต่อผู้สูบบุหรี่คือ นิโคติน ซึ่งทำให้ผู้ที่เริ่มสูบบุหรี่ใหม่ๆ มีอาการคันที่ศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียร หนามึนคิ และนอนไม่หลับ

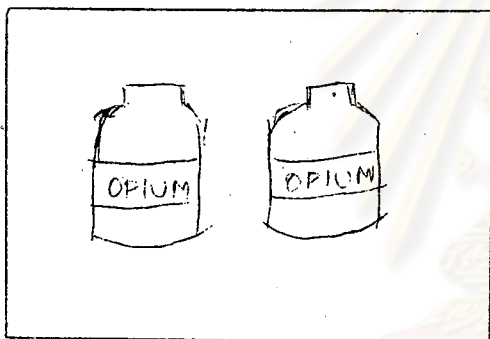
- 17 นอกจากบุหรี่แล้ว เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก็จัดว่าเป็นสิ่งที่เป็นอันตราย เมื่อดื่มจนติดเป็นนิสัย และไม่สามารถเลิกดื่มได้ ในที่สุดก็จะเกิดเป็นโรค พิษสุราเรื้อรัง

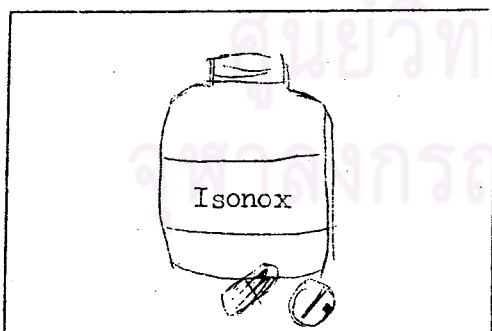
- 18 แอลกอฮอล์ 70, 90 และ 95% ทางกายภาพ แพทย์ใช้ฆ่าเชื้อโรค และใช้ผสมในยาบางชนิด (เช่น ยารักษาตาแดง)

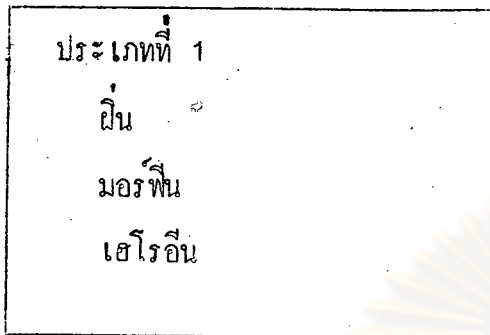
- 19 ยาชาตุน้ำแดง ซึ่งใช้แอลกอฮอล์ 90%
เป็นส่วนผสม เป็นยาแก้อาการท้องขึ้น

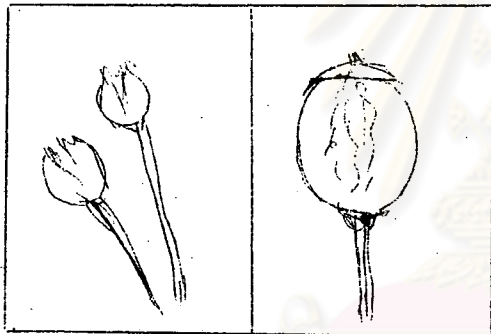
- 20 สิ่งเสพติดที่เป็นพิษร้ายแรง เช่น ฝิ่น
มอร์ฟีน เฮโรอีน ทำให้ผู้เสพได้รับอันตรายทั้ง
ร่างกายและจิตใจได้

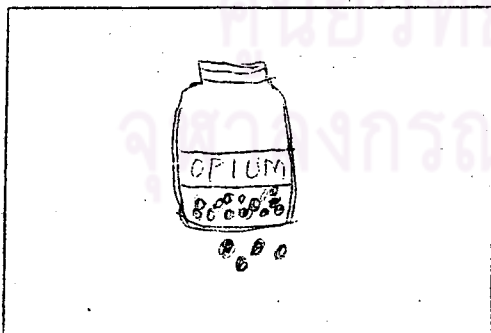
- 21 ไอโซน็อกซ์ เป็นยาเสพติดประเภทยา
ระงับประสาทที่วัยรุ่นมักจะใช้ด้วยความเข้าใจผิด

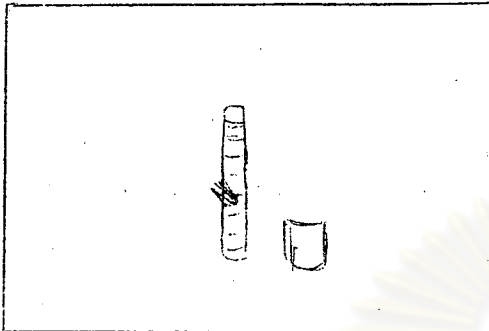
22 ยาเสพติดให้โทษเหล่านี้ แบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ ประเภทที่ 1 ฝิ่น และสารประกอบของฝิ่น ได้แก่ มอร์ฟีน และเฮโรอีน

23 ฝิ่น เป็นยาเสพติดที่สกัดได้จากยางของเปลือกผลฝิ่น มีสีน้ำตาลแดง เรียกว่าฝิ่นดิบ

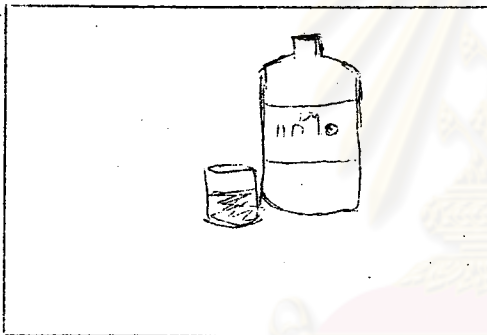

24 เมื่อนำมาเคี้ยวแล้ว มีสีดำเรียกว่าฝิ่นสุก ผู้เสพยาที่ชั่วชีวิตรับประทานจะปั่นฝิ่นให้เป็นลูกกลอน

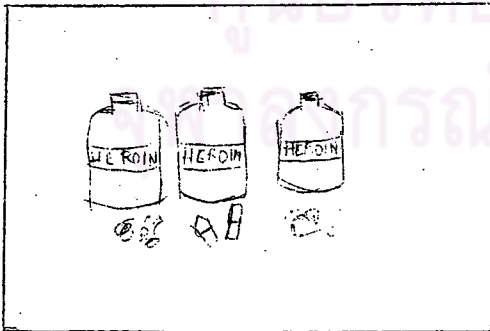
25

บางคนใช้วิธีสูบบุหรี่

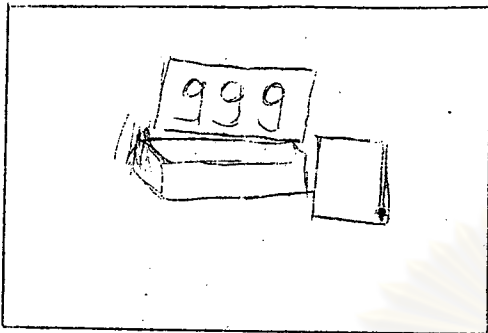
26

ทางการแพทย์ใช้ฝิ่นผสมยาแก้ไอ และยาแก้ท้องร่วง เช่น ทิงเจอร์ฝิ่นการบูร

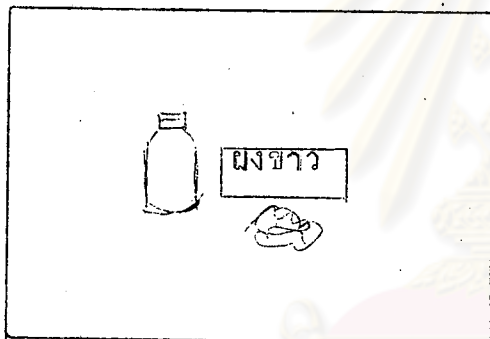

27

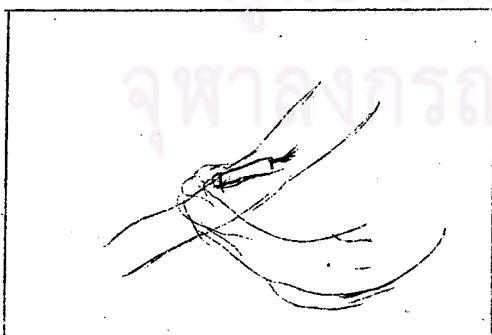
นอกจากฝิ่นจะเป็นยาเสพติดแล้ว ยังสามารถนำไปผลิตเป็นยาเสพติดอื่น ๆ ได้อีก คือ มอร์ฟีน และเฮโรอีน ซึ่งมีพิษร้ายแรงกว่าฝิ่นหลายเท่า

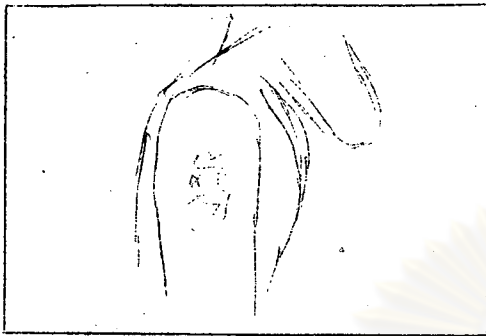
28 ผงมอร์ฟีนที่นำมาอัดเป็นแท่งแล้วประทับตรา
เป็นมอร์ฟีนที่ผิดกฎหมาย

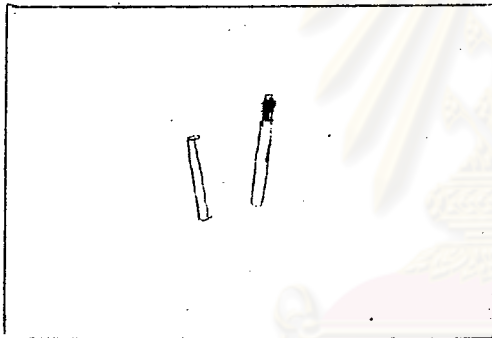
29 เมื่อนำมอร์ฟีนไปสกัดจะได้เฮโรอีนบริสุทธิ์
หรือที่เรียกว่าผงขาว ซึ่งเป็นยาเสพติดที่ติดง่าย
แต่เลิกยากกว่ามอร์ฟีน

30 วิธีการ เสพเฮโรอีนโดยนำมาผสมน้ำแล้ว
ฉีดเข้าเส้นโลหิตหรือกล้ามเนื้อ อาจเกิดอันตราย
ได้

31 ถ้าเข็มที่ใส่มะใส่อากาศจะทำให้เกิดเป็นแผลเรอริงขน

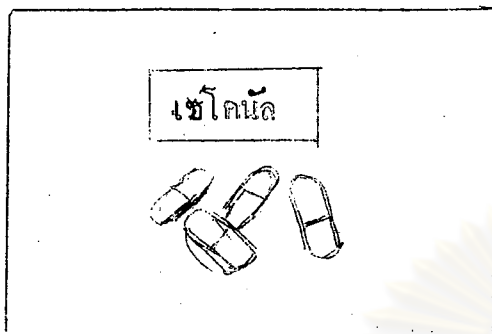

32 การเสฟโดยใช้วิธีสูบ โดยใส่ผงขาวแทนใส่น้ำ จะเห็นว่าลักษณะของบู่หรือน้ำนี้ต่างจากบู่หรือธรรมชาติ เพราะจะมีรอยไหมเห็นชัดมากกว่า

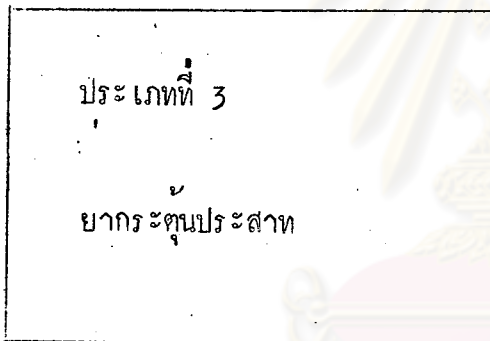
ประเภทที่ 2
บาระงับประสาท

33 ยาเสฟติดประเภทที่ 2 คือบาระงับประสาท เช่นยานอนหลับ ไคแก เซโคนัด บาบิทูเรจ ตลอดจนสุราทุกชนิด

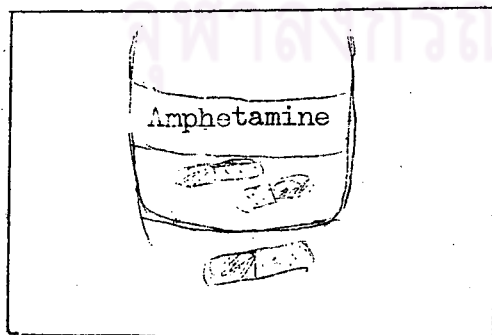
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

34 ยาประเภทนี้มีฤทธิ์ทำลายสมองและระบบประสาท แต่จิตแพทย์ใช้ยานี้ในการระงับความเจ็บปวด หรือต้องการให้คนไข้หลับ

35 ประเภทที่ 3 ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาแคงวง หรือที่เรียกว่ายาซัน ไดแก แอมเฟตามีน คาเฟอีน ซึ่งเป็นที่นิยมของคนทำงานกลางคืนในหมู่นักศึกษา และผู้ที่ขับรถทางไกล

36 ยาประเภทนี้มีฤทธิ์กระตุ้นสมอง ทำให้เกิดอาการตื่นเต้น ไม่ง่วง รู้สึกตัวตลอดเวลา ความดันโลหิตสูง ในทางการแพทย์ใช้รักษาผู้ป่วยทางจิต

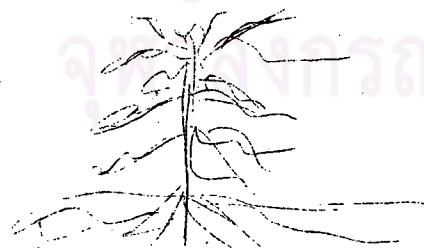
ประเภทที่ 4

ยาหลอนประสาท

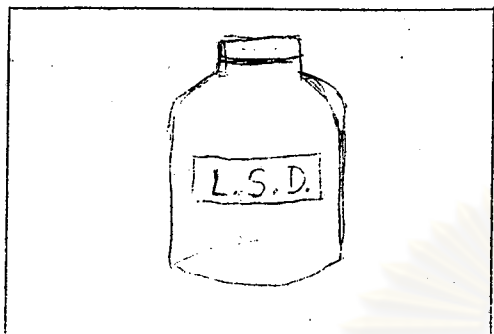
37 ประเภทที่ 4 ยาหลอนประสาท ไคแก
กัญชา กระทอม และ แอด เฮส ดี

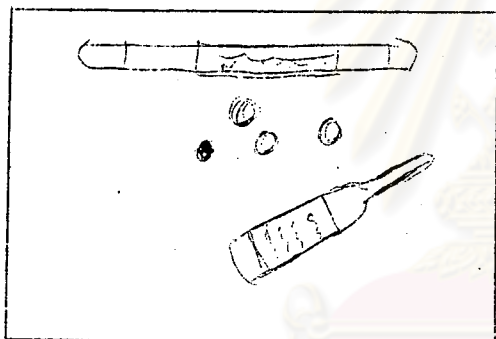
38 กระทอมมีฤทธิ์ทำให้สูง เสพมื่อการมีนง
และคลื่นไส้

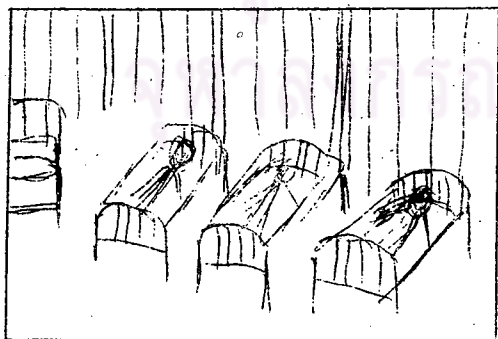
39 กัญชาที่ไซ เป็นยาเสพติดทั่วไป

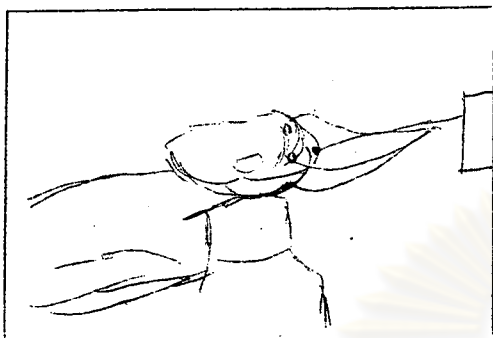
40 ปัจจุบันมียาหลอนประสาท ที่นักวิทยาศาสตร์
สังเคราะห์ขึ้นมา คือ แอล เอส ดี ซึ่งเป็นที่นิยมใน
หมู่วัยปี เป็นยาที่มีฤทธิ์ทำให้เกิดภาพลวงตาหรือ
ภาพหลอน

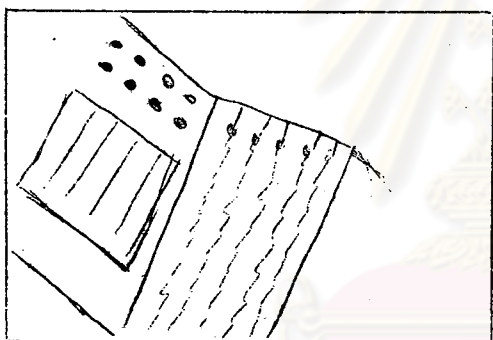
41 แอล เอส ดี ที่ผลิตในรูปของยาเม็ดและ
น้ำสำหรับฉีด

42 ยาเสพติดที่กลาวมาแล้ว มีทั้งประโยชน์
และโทษต่าง ๆ กัน การใช้จึงต้องใส่ใจตามคำ
แนะนำของแพทย์

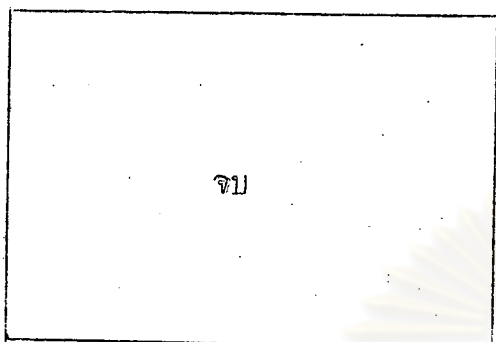
43 ผู้ป่วยจากการติดเชื้อเสฟติด จะมีอาการ
ทางสมองปรากฏอยู่ด้วย จึงจำเป็นต้องตรวจคลื่น
สมองเมื่อเริ่มทำการรักษา

44 ผู้ป่วยจากยาเสฟติด มีทางรักษาให้หาย
ได้ถ้ามีความตั้งใจจริงและมีจิตใจที่เข้มแข็ง

45 ผู้ที่ไม่ตกเป็นทาสของยาเสฟติด หรือผู้ที่
ได้รับการรักษาจนหาย เป็นปกติแล้วก็จะเป็นผู้ที่มี
สุขภาพพลานามัยดี มีอนาคตที่แจ่มใส

จบ

เพลงประกอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สไลด์ประกอบการสอน

วิชาสุขศึกษา เรื่อง ยาและสิ่งเสพติด

เพศ..... วุฒิ..... อาชีพ.....

สถานที่ศึกษา หรือสถานที่ทำงาน.....

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เรียงตามลำดับหมายเลข ตามความคิดเห็นของท่านเช่น
ท่านคิดว่า การประกอบภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องหมายเลข 5

ดี	"	"	"	"	4
ดีพอใช้	"	"	"	"	3
พอใช้ได้	"	"	"	"	2
ต้องแก้ไข	"	"	"	"	1
ใช้ไม่ได้เลย	"	"	"	"	0

เนื้อหาและเทคนิคการถ่ายทำ	คุณภาพของสไลด์					
	5	4	3	2	1	0
1. เนื้อหา						
1.1 ความเข้าใจในการนำเข้าสู่บทเรียน						
1.2 ความยาวของเนื้อหากับจำนวนภาพ						
1.3 ความต่อเนื่องของเนื้อหา						
1.4 ความละเอียดของเนื้อหา						
1.5 ตัวอย่างประกอบ						
1.6 การสรุป						
1.7 คำบรรยาย						

เนื้อหาและเทคนิคการถ่ายทำ	คุณภาพของสไลด์					
	5	4	3	2	1	0
2. เทคนิคการถ่ายทำ						
2.1 ภาพของตัวอักษร						
2.2 การประกอบภาพ						
2.3 แสงและการโฟกัส						
2.4 ภาพถ่าย Long - shot						
2.5 ภาพถ่าย Medium - shot						
2.6 ภาพถ่าย Close - up - shot						
2.7 ความต่อเนื่องของภาพ						
3. เสียงประกอบ						
3.1 เพลงประกอบ						
3.2 เสียงบรรยาย						

แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สไลด์ประกอบการสอน

วิชาสุขศึกษา เรื่อง "ยาและสิ่งเสพติด"

เพศ.....

อายุ.....

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. สไลด์ชุดนี้ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดพอควร		
2. ตัวอย่างยาต่าง ๆ จากสไลด์เหมือนของจริง		
3. จากสไลด์ชุดนี้ ท่านจะระวังในการใช้ยามากขึ้น		
4. สไลด์ชุดนี้ทำให้ท่านเข้าใจบทเรียนเรื่องนี้มากขึ้น		
5. สไลด์ชุดนี้จะมีประโยชน์แก่คนทั่วไป		
6. ภาพที่ท่านเห็นมีสีสันสวยงามมาก		
7. ภาพต่าง ๆ นั้นชัดเจนและทำให้ท่านเข้าใจดี		
8. คำบรรยายชัดเจนไม่คลุมเครือ		
9. ตัวอย่างโรคภัยต่าง ๆ		
10. เวลาที่ใช้ฉายสไลด์ชุดนี้กำลังพอเหมาะ		

ข้อสอบวิชาสุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ยาและสิ่งเสพติด

ชื่อ.....

ชั้น.....

จงวงกลมล้อมรอบข้อที่ท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. เหตุที่จะทำให้มนุษย์มีอายุสั้นลงได้คือ

ก. อุบัติเหตุ	ค. ภัยธรรมชาติ
ข. โรคภัยไข้เจ็บ	ง. ถูกทุกข้อ

2. คนที่ติดยาเสพติดแล้วจะมีอาการ

ก. มีความรู้สึกเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ
ข. มีความรู้สึกเกลียดชังนั้น ๆ
ค. สุขสบายลืมความทุกข์ยากต่าง ๆ
ง. ข้อ ก, ข และ ค

3. ยาแก้ปวดจัดเป็นยา

ก. เสพติด	ค. ประจำบ้าน
ข. รักษาโรค	ง. ข้อ ก, ข และ ค

4. เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำให้ผู้ดื่มเป็นโรค

ก. ความดันโลหิตสูง	ค. ไอ
ข. ตับแข็ง	ง. ข้อ ก, ข และ ค

5. เฮโรอีนเป็นยาเสพติดที่ผลิตได้จาก
- ก. กัญชา
ข. กระทอม
ค. มอร์ฟีน
ง. ถูกทุกข้อ
6. การเสพยาเสพติดอาจทำได้โดยการ
- ก. รับประทาน
ข. สูบ สูด คม
ค. ฉีดเข้าสูร่างกาย
ง. ข้อ ก, ข และ ค
7. กัญชาและกระทอมจัดเป็นยาเสพติดประเภท
- ก. ยาเสพติดประสาท
ข. ยาหลอนประสาท
ค. ยานอนหลับ
ง. ข้อ ก, ข และ ค
8. ฤทธิ์ของฝิ่นจะทำให้ผู้เสพมีอาการ
- ก. นอนหลับ
ข. คลายความเจ็บปวด
ค. สบายเคลิบเคลิ้ม
ง. ข้อ ก, ข และ ค
9. ยาเสพติดที่ใช้ในวงการแพทย์ คือ
- ก. ฝิ่น
ข. เฮโรอีน
ค. เหลล้าแห่ง
ง. ผิดทุกข้อ
10. ยาเสพติดที่เสพติดได้งายที่สุด คือ
- ก. ฝิ่น
ข. กัญชา
ค. เฮโรอีน
ง. ข้อ ก, ข และ ค
11. เหลล้าแห่งที่ใช้ในหมู่นักมวยเรียกว่า
- ก. เซโคนัล
ข. แอล เอส ดี
ค. สุรา
ง. ข้อ ก และข ค.

12. นักศึกษาหรือผู้ที่ทำงานกลางคืนมักจะไอชยา
 ก. แอ้งวง
 ข. ยาขยัน
 ค. แอ้มเฟตามีน
 ง. ข้อ ก, ข และ ค
13. บานิฑูเรจมีคุณสมบัติเป็นยา
 ก. นอนหลับ
 ข. เสพติด
 ค. ระงับประสาท
 ง. ข้อ ก, ข และ ค
14. ลงแดงเป็นอาการของคนไข้
 ก. ฉายอุจจาระเป็นเลือด
 ข. ทึดฝืนแล้วไม่ไคเสพ
 ค. ปวดตามกล้ามเนื้อและกระดูก
 ง. ข้อ ก, ข และ ค
15. แอลกอฮอล์เมื่อเข้าสู่ร่างกายทำให้เกิด
 ก. พลังงาน
 ข. มึนงง
 ค. เคลิบเคลิ้ม
 ง. ข้อ ก, ข และ ค
16. ยาที่สุภาพสตรีใช้ลดความอ้วนคือ
 ก. แอ้มเฟตามีน
 ข. แอล เอส คี
 ค. ฝิ่น
 ง. ฝิดทุกข้อ
17. ผู้ที่เสพติดกระทอมจะนำใบกระทอมมาเสพโดย
 ก. สูบ
 ข. เคี้ยว
 ค. ต้มกิน
 ง. ข้อ ข และ ค
18. แอลกอฮอล์ที่ใช้ในวงการแพทย์คือ
 ก. เหล้าแห้ง
 ข. แอลกอฮอล์ 70% และ 95%
 ค. เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
 ง. ฝิดทุกข้อ

19. แอลกอฮอล์ 90% ไขมันยา
ก. ยารักษาตา	ค. ทิงเจอร์ฟันการบูร
ข. แก้ว	ง. ถูกทุกข้อ
20. ฝนดิบนำมาเคี้ยวจะมีสี
ก. น้ำตาล	ค. ดำ
ข. แดง	ง. ไม่มีสี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

การวิเคราะห์หาความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ และความยากง่ายของข้อคำถามในการทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน

$$Vi = \frac{R_h - R_l}{N_h}$$

$$Di = \frac{R_h + R_l}{N_h + N_l}$$

Vi = ดัชนีความเชื่อถือได้ (Validity Index) หรืออำนาจจำแนกคนเก่งและไม่เก่งออกจากกัน จะมีค่าจาก 0 (แยกได้น้อยที่สุด) ถึง 1 (แยกได้มากที่สุด)

Di = ดัชนีความยากง่ายของข้อคำถาม (Difficulty Index) จะมีค่าตั้งแต่ 0 (ยากที่สุด) จนถึง 1 (ง่ายที่สุด)

R_h = จำนวนคนที่ตอบข้อคำถามได้ถูกต้องในกลุ่มคนได้คะแนนสูง

R_l = จำนวนคนที่ตอบข้อคำถามได้ถูกต้องในกลุ่มคนได้คะแนนต่ำ

N_h = จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มคนได้คะแนนสูง คิดเป็น 25% ของจำนวนผู้ตอบทั้งหมด

N_l = จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มคนได้คะแนนต่ำ คิดเป็น 25% ของจำนวนผู้ตอบทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางวิเคราะห์ข้อความ เรื่องยาและสิ่งเสพติด

ช่อ ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
จำนวน															
R_h	10	8	3	8	10	3	7	7	10	9	1	9	7	8	10
R_l	10	6	6	8	10	2	4	6	9	5	0	7	7	3	10
$R_h - R_l$	0	2	-3	0	0	1	3	1	1	4	1	2	0	5	0
$R_h + R_l$	20	14	9	16	20	5	11	13	19	14	1	16	14	11	20
D_i	0	.70	.45	.80	0	.25	.55	.65	.95	.70	.05	.80	.70	.25	0
V_i	0	.20	-.30	0	0	.1	.3	.15	.1	.40	.1	.20	0	.50	0

ช่อ ข้อความ	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
จำนวน															
R_h	3	10	7	6	6	10	1	7	5	10	7	6	9	8	10
R_l	0	7	5	2	1	7	1	2	0	8	0	2	2	5	9
$R_h - R_l$	3	3	2	4	5	3	0	5	5	2	7	4	7	3	1
$R_h + R_l$	3	17	12	8	7	17	2	9	5	18	7	8	11	13	19
D_i	.15	.85	.60	.40	.35	.85	.1	.45	.25	.90	.35	.40	.25	.65	.95
V_i	.30	.30	.20	.40	.50	.30	0	.50	.50	.20	.70	.40	.70	.30	.1

ข้อที่	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
จำนวน										
R_h	9	10	10	9	10	10	10	10	2	3
R_l	5	7	9	6	10	9	10	9	1	1
$R_h - R_l$	4	3	1	3	0	1	0	1	1	2
$R_h + R_l$	14	17	19	15	20	19	20	19	3	4
D_i	.70	.85	.95	.75	0	.95	0	.95	.15	.20
V_i	.40	.30	.10	.30	0	.10	0	.10	.10	.20

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นว่าข้อทดสอบมีความยากง่ายแตกต่างกัน คือตั้งแต่ข้อว่างง่ายคือ .95 จนถึงข้อว่างยากคือ 0. และข้อสอบมีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่น้อยที่สุดคือ 0. จนถึงอำนาจจำแนกสูง .70

ดังนั้นข้อทดสอบที่ตัดทิ้งไปคือ ข้อ 1, 3, 4, 5, 11, 12, 13, 15, 17, 21, 22, 25, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38.

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

ความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ

(จากหนังสือ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ กองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ)

บทที่ 1

การจำแนกประเภทยาเสพติดให้โทษ

1. ยาเสพติดให้โทษ และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและระบบประสาท อาจจะถูกจำแนกได้เป็นประเภทตามฤทธิ์ที่กระทบต่อการทำงานของจิตและประสาท หรือแยกออกตามวัตถุซึ่งเป็นที่มาของสารเหล่านั้น
2. ถ้าจำแนกออกตามฤทธิ์ของยา เราสามารถแบ่งประเภทของยาเสพติดได้เป็น 4 ประเภท คือ
 - 1) ยาประเภทกดประสาทส่วนกลาง ซึ่งทำให้สภาวะทางจิตช้าลง
 - 2) ยาประเภทกระตุ้นประสาทส่วนกลาง ซึ่งทำให้เกิดอาการตื่นเต้น
 - 3) ยาประเภทที่ทำให้เกิดประสาทหลอน ซึ่งทำให้เกิดภาพหลอน ภาพลวงตา คือการเปลี่ยนแปลงสภาพความรู้สึกไป
 - 4) กัญชา ซึ่งในจำนวนเพียง เล็กน้อยอาจจะเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งได้ แต่ถ้ามองเป็นจำนวนมาก ๆ อาจจะมีผล เช่นเดียวกับยาประเภทที่ทำให้เกิดประสาทหลอน
3. ถ้าจำแนกออกตามวัตถุที่มาของยา อาจแบ่งยาเสพติดออกได้เป็นอีก 2 ประเภท คือ
 - 1) ประเภทที่เรียกกันว่ายาเสพติด "ธรรมชาติ" ซึ่งยังอยู่ในลักษณะที่เป็นพืชธรรมชาติ หรือถ้ามีการเปลี่ยนแปลงก็เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบง่าย ๆ
 - 2) ยาเสพติด "สังเคราะห์" ซึ่งผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมีในห้องทดลอง หรือในโรงงาน

เนื่องจากเป็นเรื่องของความคิดเห็นในการที่จะอธิบายถึงยาเสพติดให้โทษว่าเป็นยาเสพติดธรรมชาติหรือเป็นยาเสพติดสังเคราะห์ และเนื่องจากยาเสพติดบางชนิดได้ผลิตขึ้นโดยการ

สังเคราะห์หรือโดยทางธรรมชาติ คังนั้น จึงเป็นการง่ายขึ้นถ้าจะได้แบ่งแยกประเภทของยาเสพติดตามข้อ 2 ที่ได้กล่าวมาแล้ว

4. ในปัจจุบันนี้ (ปี พ.ศ. 2515) มีสารซึ่งเป็นยาเสพติดอยู่ประมาณ 100 ชนิดที่อยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ ซึ่งได้มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดให้โทษเมื่อ ค.ศ. 1961 ประมาณ 70 ชนิดที่เป็นยาเสพติดสังเคราะห์และออกฤทธิ์คล้ายกับฝิ่นและมอร์ฟีน ในการประชุมเกี่ยวกับวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและระบบประสาท ในปี ค.ศ. 1971 ทำให้มีสารสังเคราะห์อีกมากมายที่จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ การกล่าวถึงยาชนิดใดชนิดหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ไม่ได้หมายความว่ายาเสพติดนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ

5. ยาเสพติดซึ่งมีผู้เสพยามาก ๆ ทั่วไปในปัจจุบันนี้ สามารถแบ่งแยกตามรายการต่อไป นี้ ซึ่งจะได้แยกประเภทตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ยาประเภทกปประสาทส่วนกลาง

ฝิ่นและอนุพันธ์ฝิ่น

ฝิ่น

1. คอกฝิ่น ไม่ได้เป็นตัวยาเสพติดให้โทษ แต่เป็นที่มาของอนุพันธ์ฝิ่น เป็นคนว่า ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน และโคเคอีน ฯลฯ ต้นฝิ่นปลูกได้ปีละครั้ง ลำต้นสูงประมาณ 2 - 4 ฟุต ออกดอกเป็น 4 กลีบ กลีบอาจจะมีสีขาว สีแดง สีม่วงแดงหรือสีม่วง แต่สีที่มีมากที่สุดคือ สีขาว ใบฝิ่นใหญ่ เรียบ สีเขียว และเป็นเงา

2. ผลของต้นฝิ่นจะมีรูปร่างลักษณะไม่กลมมัก เกือบจะเป็นรูปไข่ ทั้งส่วนบนถึง ส่วนล่างของผล เมื่อสุกจะมีขนาดเท่าลูกเกว หรือผลสมุขนาคเล็ก และมีขนอยู่รอบ ๆ ส่วนบนจะมี เมล็ดคอกฝิ่นภายใน ซึ่งอาจนำมาใช้ประโยชน์ในการทำแป้งสำหรับทำขนม และขนมหวาน หรือสกัด เอามาทำน้ำมันพืช

3. ฝิ่นดิบ เมื่อผลฝิ่นถูกกรีด (ซึ่งกระทำกันประมาณ 10 วัน หลังจากที่ถูกกลีบของ คอกฝิ่นร่วง) จะมียางเหนียวเหมือนกับน้ำมันไหลออกมาเมื่อยางแห้งจะกลายเป็นสีน้ำตาล และ จะเริ่มแข็งตัว แล้วจึงขูดออกมาจากเปลือกผลฝิ่น นำมาเก็บไว้ในภาชนะ ระยะเวลาจะมีลักษณะ คล้ายยางเหนียว ต่อมายางนี้จะค่อยแห้งขึ้นอีก และสีก็จะเข้มขึ้น ส่วนนอกจะมีสีค่อนข้างออก น้ำตาลปานกลาง แห้งและร่วน ในขณะที่ส่วนในยังนิ่ม เหนียว และเป็นสีน้ำตาลเข้ม อย่างไรก็ตาม บางครั้งอาจมีลักษณะเหนียวทั้งหมด นิ่มและมีสีเกือบดำ นี้เป็นลักษณะของฝิ่นดิบ ซึ่งมี กลิ่นพิเศษโดยเฉพาะ คล้ายแอมโมเนีย หรือกรดยูริคที่เข้มข้น มีรสขม สิ่งที่ใช้ห่อฝิ่นดิบมีหลาย ชนิด แต่โดยปกติแล้วมักใช้เซลโลเฟน หรือพลาสติกสำหรับห่อ เพื่อเก็บความชื้นของฝิ่น หรือ บางทีอาจใส่ใบฝิ่นไว้ข้างใน เป็นการห่อชั้นในอีกชั้นหนึ่งด้วย จำนวนฝิ่นที่ถูกกักตักตามกฎหมายซึ่ง ผลิตขึ้นทั่วโลก มีประมาณ 1,200 ตันต่อปี แต่ฝิ่นที่ล้นกอบผลิตขึ้นนั้นมีจำนวนมากกว่า

4. ฝุ่นสุก คือฝุ่นคิมที่ไคฉานกรรมวิธีผลิตกรรมคาซึ่งทำให้สุกโดยการต้มและนำมาหมัก เพื่อให้เหมาะสำหรับนำไปสูบ หรือบริโภคร่วมกับ ฝุ่นสุกนี้อาจนำมาทำเป็นรูปยาว เป็นแท่ง เป็นแผ่น เป็นก้อน หรืออาจทำใส่ในกระป๋องหรือหม้อก็ได้ ชนิดที่เป็นแท่งมักจะบาง ยาวประมาณ 20 เซนติเมตร เรียบ นิ่ม และมีน้ำมันคิมอยู่เล็กน้อย มักจะมีสีน้ำตาล และสีทอง อาจห่อ กระดาษแยกเป็นอัน ๆ และนำมาใส่กล่องรวมกันอีกทีก็ได้ ชนิดที่เป็นแผ่น หรือเป็นก้อนมักจะมี น้ำหนักเท่ากันหมด และใช้ตามสลิ้นหรือกระดาษพลาสติกห่อ เมื่อนำมาสูบฝุ่นจะมีกลิ่นหอมมาก เป็นกลิ่นที่จำได้ตายเมื่อเคยได้กลิ่นมาครั้งหนึ่งแล้ว

5. ฝุ่นผง ฝุ่นที่สูบแล้วมักจะมีบางส่วนที่เหลืออยู่ โดยอาจอยู่ในกล่องที่ใส่ฝุ่นนั้น ส่วนที่เหลือนี้คือฝุ่นผง ฝุ่นผงนี้เองที่มีมอร์ฟีน เข้มข้นมากกว่าฝุ่นที่ใส่สูบกันโดยทั่ว ๆ ไป มักจะนำเอาฝุ่นผงมาสูบกันอีก ซึ่งอาจจะสูบฝุ่นผงเฉย ๆ หรือนำมาผสมกับฝุ่นสุกก็ได้

6. กากฝุ่น ฝุ่นที่นำมาผสมกับน้ำ แล้วผ่านการต้มและกรองส่วนที่เป็นของแข็ง เหลืออยู่ในเครื่องกรอง คือ กากฝุ่น ซึ่งอาจมีมอร์ฟีนอยู่เพียงเล็กน้อย โดยปกติแล้วจะไม่มี ประโยชน์อะไรเลย มีลักษณะเป็นเศษเล็ก ๆ คำ ๆ คล้ายถ่าน แข็ง และร่วน

7. ยาจำพวกฝุ่น ยาจำพวกที่มีฝุ่นผสมอยู่ บางครั้งมีผู้นำไปใช้ในทางที่ผิด เช่น หิงเจอร์ ฝุ่นการบูร (หรือที่เรียกกันว่า "พาเรโกริก") และส่วนผสมแอลกอฮอล์ของฝุ่น (ตัวอย่างเช่น Pantapon, Omnopon)

8. กรรมวิธีในการเสฟฝุ่น ฝุ่นเป็นสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสบายใจแต่เดิมทีเดียวใช้ รับประทานหรือชงกับน้ำดื่ม การสูบฝุ่นนี้มีมาอย่างน้อยที่สุด ประมาณ 200 ปีแล้ว ในสมัยปัจจุบัน กลับนิยมการเสฟควยการกินทีละ 1 - 2 เม็ด นอกจากนี้ฝุ่นอาจละลายในน้ำแล้วนำมาฉีดเข้า ร่างกาย ซึ่งนิยมทำกันในยุโรปตะวันตก เวลาจะสูบฝุ่นต้องใส่เข็มหรือปากคีบ คีบก้อนฝุ่นอั้ง เนื้อเป็ดวไฟอ่อนจนกระทั่งรอนเป็นควันขึ้นมา แล้วนำไปใส่ที่ปลายก้านหนึ่งของกล่องสูบฝุ่น ส่วน ปลายอีกก้านหนึ่งผู้เสฟจะสูบควันอัดเข้าไปในปอด

มอร์ฟีน

9. ผีนมมอร์ฟีนอยู่ประมาณ 7 - 14 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก เราสามารถสกัดเอา มอร์ฟีนออกจากผีนมได้ โดยอาศัยวัสดุต่าง ๆ เช่น น้ำปูนขาว (คัลเซียม ไฮดรอกไซด์) น้ำ ความร้อน, แอมโมเนียมคลอไรด์ และเครื่องกรอง สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุจำเป็นสำหรับการเตรียม ทำเอโรซิน มอร์ฟีนอาจสกัดได้โดยตรงจากต้นฝิ่น (เช่นฟางปอปปี้) ซึ่งโดยวิธีนี้จะได้ฝิ่นออกมา ค่อนข้างยาก เราอาจพบมอร์ฟีนในรูปลักษณะที่เป็นผง นุ่ม หรืออาจทำออกมาเป็นรูปคล้ายขนมเค้ก แดงเอเซียตะวันออกมักนิยมอัดมอร์ฟีนเข้าเป็นแท่งและมีหยักกำกับเป็นต้นว่า "999" หรือ "OK" ซึ่งปรากฏอยู่บนแท่งมอร์ฟีนและที่กระดาษห่อด้วย สีแท่งมอร์ฟีนนี้ตั้งแต่เกือบจะขาวหรือสีเหลือง ชีตจนกระทั่งสีน้ำตาล บางทีอาจมีกลิ่นคล้ายกรดโดยเฉพาะชนิดที่คุณภาพค่อนข้างเลว ถ้าใช้แวน ขยายที่มีกำลังขยายมาก ๆ ส่องดูมอร์ฟีนจะเห็นว่า เป็นเกล็ดผลึกมีลักษณะคล้ายเข็ม มอร์ฟีน สามารถดูเข็มได้ จึงมักห่อไว้ในกระดาษแก้ว หรือแผ่นพลาสติก เพื่อให้แพะอยู่เสมอ

มอร์ฟีนเกล็ด

10. มอร์ฟีนที่ใช้ในทางการแพทย์ มักทำในรูปของ เกล็ด เป็นต้นว่ามอร์ฟีนซัลเฟต มอร์ฟีนไฮโดรคลอไรด์ หรือมอร์ฟีนทาร์เทรต ทั้ง 3 ชนิดนี้ไม่มีกลิ่น เป็นผงเกล็ดสีขาว ซึ่งนำ มาทำเป็นยาเม็ดแบนเล็ก หรือนำเอามาละลายในน้ำ และใส่ไว้ในหลอดแก้วสำหรับฉีด

11. มอร์ฟีนและยาเสพติดให้โทษทำนองเดียวกันนี้ นับเป็นยาระงับความเจ็บปวดที่มี อนุภาพสูง นอกจากนี้ยังใช้มอร์ฟีนเป็นตัวมาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบความแรงของยาแก้ปวด ชนิดอื่นว่า แรงมากกว่าหรือน้อยกว่ามอร์ฟีนเท่าใด สำหรับการระงับอาการปวดชั่วคราวระยะเวลา อันสั้นมักจะใช้มอร์ฟีนกันอย่างแพร่หลาย (เป็นต้นว่า ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ, ภายหลังจากผ่าตัด, หรือใช้ระงับปวดในชั้นปลายของโรคที่รักษาไม่หาย)

12. การใช้ยาเสพติดให้โทษอย่างไม่ถูกต้องมักเกิดขึ้นในหมู่บุคคลที่สามารถมียาประเภท นี้อยู่ในครอบครองได้เป็นจำนวนมาก ได้แก่ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร ซึ่งปกติมักใช้วิธีฉีด เมื่อเทียบกับตามน้ำหนักแล้ว มอร์ฟีนที่ฉีดเข้าไปจะมีความแรงกว่าฝิ่นที่กินเข้าไปถึง 10 - 20 เท่า

เฮโรอีน (diacetylmorphine)

13. มอร์ฟีนเป็นสารเริ่มต้นที่สามารถทำให้เกิดการแปรสภาพเป็นเฮโรอีนด้วยกรรมวิธีทางเคมีซึ่งต้องอาศัย น้ำประปา, ความร้อน, ภาชนะบรรจุต่าง ๆ เช่น ขาม่าง ถึง เครื่องชั่ง อาซิติก แอนไฮไดรด์, โซเดียมคาร์บอเนต, กรดเกลือ, แอลกอฮอล์ นี่จึงไม่จำเป็นนักห้องซึ่งเป็นที่ผลิตเฮโรอีนมักจะเรียกกันว่า "ห้องทดลองเฮโรอีน" เครื่องที่ไซคอนข้างจะธรรมดาและใช้เพียงชั่วคราวเท่านั้น

14. แอซิติก แอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) เป็นของเหลวไม่มีสี แต่มีกลิ่นกรดแรงมากอาจทำให้หน้าตาไหลได้ สารชนิดนี้ไม่สามารถละลายในน้ำเย็น ถ้าไม่มีห้องทดลองก็ไม่มีวิธีอื่นที่จะพิสูจน์ว่าเป็นสารนี้ สารชนิดนี้จะใช้ได้ถูกต้องตามกฎหมายต่อเมื่อนำเอาไปทำเส้นใย ยาแอสไพริน ฟิล์มถ่ายภาพซึ่งไม่ไหมไฟ ยาบางชนิดและยาขัดเงา หรือนำไปใช้ในการทดลองทางเคมีต่าง ๆ ได้ แต่ภาพในสถานที่อื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมานี้ ควรจะสงสัยว่าอาจจะนำไปผลิตเฮโรอีนแอซิติก แอนไฮไดรด์จำนวน 2 กิโลกรัม จะผลิตเฮโรอีนได้ 1 กิโลกรัม

15. แอซิติก คลอไรด์ (Acetyl chloride) อาจใช้ผลิตเฮโรอีนแทนแอซิติก แอนไฮไดรด์ได้ แต่กรรมวิธีในการผลิตยากกว่า และเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า ดังนั้น จึงไม่ค่อยมีการใช้วิธีนี้

16. การใช้เฮโรอีนในทางการแพทย์ และการรักษาสัตว์น้อยมากมีเพียง 2 - 3 ประเทศเท่านั้น ส่วนใหญ่มักห้ามใช้โดยเด็ดขาด เฮโรอีนมีความแรงกว่ามอร์ฟีนประมาณ 4 - 10 เท่า ทั้งนี้ ขึ้นกับวิธีที่ใช้วัด เฮโรอีนบริสุทธิ์หรือเกือบบริสุทธิ์จะมีสีขาว เป็นเกล็ดผงไม่มีกลิ่นละเอียดอ่อน ดังนั้น เมื่อเวลาถูกกับผิวหนังจะหายไป แต่ถ้าเป็นเฮโรอีนชนิดที่คุณภาพไม่ดีนัก อาจมีสีค่อนข้างเหลือง ชมพู สีเทาหรือเป็นผงหยาบ ๆ สีน้ำตาลหรือเป็นก้อนเล็ก ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เฮโรอีนชนิดที่มีคุณภาพแล้ว ซึ่งใช้สูบกันนั้นจะมีสีม่วง หรือสีเลือดหมูมีรสขม แต่เป็นที่ทราบกันว่า พวกพ่อค้ายาเสพติดมักจะใส่โซดาไฟหรือยาพิษลงไปด้วย ซึ่งการทดลองชิมอาจจะเกิดขึ้นรายได้ บางครั้งอาจมีกลิ่นคล้ายน้ำส้มสายชู โดยปกติแล้วเมื่อเฮโรอีนมาถึงตลาดขายปลีก

ส่วนผสมของเฮโรอีนมักจะเจือจางลง มีของอื่นเจือปนมากขึ้น ซึ่งมักจะได้แก่ พวกน้ำตาล กลูโคส ควินิน และสารอื่น มักนิยมใช้กระดาษแก้ว พลาสติก ห่อเฮโรอีนเพื่อให้แห้งอยู่เสมอ แม้ว่าจะสามารถเสฟเฮโรอีนได้โดยการสูบลมหรือกินเป็นเม็ด แต่ก็มักจะนำเอามาตั้งไฟเผาให้ ร้อน แล้วจึงนำมาสูดเข้าไป บางครั้งอาจนำมาละลายกับน้ำแล้วฉีดเข้าร่างกายได้ เฮโรอีน ซึ่งผลิตในเขตประเทศกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มักจะมีบาบิบูเรจผสมอยู่ด้วยเสมอ

โคเคอีน

17. โคเคอีนเมื่ออยู่ในคอกฝิ่น และฝิ่น แต่ส่วนใหญ่แล้วโคเคอีนซึ่งใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ มักจะได้จากมอร์ฟีนโดยกรรมวิธีทางเคมี การเสฟติดโคเคอีนมีไม่มากนัก จะต้องสูบลโคเคอีนเป็นจำนวนมากในระยะเวลาอันพอสมควรจึงจะทำให้เกิดอาการติดได้ ไข้ได้ทั้งกิน และเมื่อกโคเคอีนมีทั้งที่เป็นเม็ดและเป็นผง สีขาวไม่มีกลิ่น รสขม โคเคอีนใช้เป็นยาระงับอาการไอ และเป็นยาระงับปวดโคคควาย โคเคอีนเป็นยารักษาโรคที่ใช้เสมอ ๆ ประสิทธิภาพในการใช้ระงับอาการปวดของโคเคอีนมีเพียง $\frac{1}{10}$ ของมอร์ฟีนเท่านั้น

18. ในสหรัฐอเมริกา ยาแก้ไอซึ่งมีโคเคอีนผสมอยู่ด้วยนั้นบางครั้งก็เอามาใช้กัน อย่างผิด ๆ แล้วนำมาใช้ร่วมกับ Giutethimide (ตัวอย่างเช่น Doriden) โดยรับประทานคอร์โคเคนก่อนแล้วตอจากนั้นอีก 15 นาที ก็จะได้รับประทานยาแก้ไอที่มีโคเคอีนอีก 4 ออนซ์

ยาเสฟติดสังเคราะห์

19. Dextromoramide (ตัวอย่าง Palfium)
 Methadone (ตัวอย่าง Dolophine หรือ Physepton)
 Normethadone (ตัวอย่าง Ticarda)
 Pethidine (ตัวอย่าง Demerol, Meperidine Dolantin)

ยาที่กล่าวมาข้างต้นสังเคราะห์มาเพื่อใช้แทนมอร์ฟีน Dextromoramide ใช้เป็นส่วนผสมในยาแก้ไอ Methadone, Normethadone และ Petbidine ใช้เป็น

ยาระงับความเจ็บปวด ทั้ง 4 ชนิดมักจะทำในรูปยาเม็ดแบนสีขาว แต่บางครั้งอาจหุ้มไว้ด้วยสีต่าง ๆ Methadone อาจทำในรูปน้ำเชื่อม ทั้ง 4 ชนิดนี้เป็นยาเสพติดทั้งหมด

ข้อสังเกตสำหรับผู้ติดยาเสพติดประเภทนี้

20. ไม่มีวิธีทางเคมีใด ๆ ที่เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายจะใช้ตรวจคนใดคนหนึ่งว่าติดยาเสพติดประเภทนี้

21. การสูบบุหรี่นั้นอาจจะสันนิษฐานได้จาก การมีอุปกรณ์การสูบบุหรี่ไว้ในครอบครอง เป็นคนว่า กลองสูบ ซึ่งลักษณะเป็นถ้วยเล็ก ๆ อยู่ที่ปลายข้างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะไต่กลิ่นกลองนั้น ถ้าเพิ่งสูบมาใหม่ ๆ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นอย่างอื่น เช่น เครื่องเผาหิน (ตะเกียงน้ำมัน หรือเตาถ่าน) เข็ม เครื่องทำความสะอาดกลองสูบ บางทีเราอาจพบหิน หรือ มุลหินอยู่ด้วย

22. ถ้าพนักงานไม่ชี้คไฟที่ใช้แล้วกับกระดาษโลหะ เช่น เงิน หรือตะกั่วที่ถูกไฟเผาแล้ว ให้สงสัยว่ามีการสูบบุหรี่อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพบผงสีขาวหรือสีน้ำตาลอยู่บนกระดาษอีกด้านหนึ่งด้วย

23. การเสพยาอื่นโดยวิธีการฉีดจะสันนิษฐานได้จากหลอดฉีดยาหรือจำพวกของที่ทำขึ้นใช้เอง (เช่น หลอดยาหยอดตา เข็มฉีดยา) ซอซึ่งค้างงอ (ใช้สำหรับต้ม) หรือฝาเบียร์ ซึ่งตอคามออกไปด้วยลวด (สำหรับต้ม) โดยเฉพาะซอหรือฝาเบียร์ถูกไฟเผาจนดำ

24. ผู้ติดยาเสพติดประเภทเฮโรอีนด้วยการฉีดเข้าไปจะพบรอยเข็ม ฉีดยา รอยฟกช้ำ รอยแผลเป็น หรือรอยคางตามผิวหนังมากมาย ซึ่งมักจะพบตามบริเวณหน้าขา พับศอก แต่อาจพบได้มาก บริเวณหลังเท้า ข้อมือ ขาหรือสะโพก อย่างไรก็ตาม รอยเข็มฉีดยานี้ใช้หลักฐานที่จะแสดงว่าติดยาเสพติดเสมอไป ทั้งนี้ เพราะบุคคลบางคน (เป็นต้นว่าคนที่ เป็นโรคเบาหวาน) จำเป็นจะต้องฉีดยาเป็นประจำโดยถือว่าเป็นของธรรมดา ผู้ติดยาเสพติดมักจะต้องหลบหายไปทุก ๆ 4 - 6 ชั่วโมงต่อครั้ง เพื่อจะได้ไปเสพยาอื่นตามวิธีของตนซึ่งอาจเป็นการฉีดหรือสูดดม

25. ในขณะที่ผู้เสพตกอยู่ที่โศกพิผล ของยาเสพติดจะมีอาการง่วงนอน เขื่องซึม ไม่พูดมาก และไม่สนใจกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว อาจจะมีเหงื่อออกไปโดยไม่มีจุดหมาย นัยน์ตาอาจเปลี่ยนสีและขนาดของม่านตาอาจจะเล็กลงเท่าขนาดรูเข็ม เมื่อเริ่มมีความต้องการยาครั้งต่อไป และมีอาการของการขาดยาเสพติดจะมีลักษณะอาการเริ่มต้น คือ น้ำตา, น้ำมูกไหล ปวดหัว เกิดอาการคัน ทานอน ขนลุก สบักรอนสับคหนาว ม่านตาขยาย ผู้ติดยาเสพติดจะ หงุดหงิด กระวนกระวายตื่นตกใจ อาการขั้นรุนแรงขึ้น คือ นอนไม่หลับ เหงื่อออก ปวดเมื่อยตามแขนขา คลื่นเหียนอาเจียร มีอาการท้องร่วง ควรจะได้สังเกตอีกข้อหนึ่งว่าเฮโรอีน ซึ่งผู้เสพนำมาฉีดเข้าร่างกายชนิดเจือจางมาก ๆ (ตัวอย่างเช่น มีเฮโรอีนบริสุทธิ์อยู่ 5 เปอร์เซ็นต์) จะมีอาการเหมือนกันแต่น้อยกว่า และอาการของพวกที่เสฟเขาไปด้วย การสูดดมมันมักจะน้อยลงไป

26. ผู้ติดยาเสพติดเรื้อรังจะมีน้ำหนักตัวลดลง ชุ่มชื้น ผ่ายผอม อาจต้องสวมแว่นตาเพื่อปกปิดของม่านตา และอาจสวมเสื้อแขนยาว เพื่อปกปิดรอยเข็มฉีดยา

27. ผู้ติดยาเสพติดประเภท Glutethimide (ตัวอย่างเช่น Doriden) และโคเคอีน ระหว่างที่ผู้เสฟติดตกอยู่ที่ฤทธิ์ของยาทั้ง 2 ชนิด จะนั่งเฉย ๆ อารมณ์ดี บางคนอาจขำพูดขำคุย มีความรู้สึกกล้าหาญสังคม ถ้าได้เสฟเขาไปมาก ๆ อาจมีความรู้สึกโดดเดี่ยว ไม่รู้สึกต่อสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว อาการของโรคจะเริ่มแสดงออกประมาณ $\frac{1}{2}$ ชั่วโมงหลังจากที่ได้เสฟโคเคอีนเขาไปแล้ว และยาจะออกฤทธิ์อยู่ระหว่าง 8 - 18 ชั่วโมงอย่างสูงสุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ยากดประสาทอื่น ๆ

ยาประเภทบาบิทูเรจ และยาระงับประสาทอื่น ๆ

1. บาบิทูเรจซึ่งเป็นยานอนหลับชนิดหนึ่งที่มีรู้จักกันอย่างแพร่หลายนั้น เป็นยาที่กดระบบประสาทส่วนกลาง ผลิตขึ้นด้วยวิธีการสังเคราะห์และทำเป็นแคปซูลหรือเป็นเม็ดโดยมีรูปร่างขนาดและสีต่าง ๆ กันประมาณ 30 ชนิดที่ใช้ในทางการแพทย์ แพทย์มักจะให้ยาบาบิทูเรจแก่คนไข้สำหรับใช้สงบอารมณ์หรือให้นอนหลับ (สำหรับการสงบสติอารมณ์แพทย์จะให้เฟโนบาร์บิทัล 15 - 30 มิลลิกรัม สำหรับให้คนไข่นอนหลับแพทย์จะให้ประมาณ 100 - 300 มิลลิกรัม) อย่างไรก็ตาม ผู้เสพยาบาบิทูเรจเป็นประจำจะเสพเป็นจำนวนถึง 2000 มิลลิกรัมต่อวัน ยาจำพวกนี้มีอยู่หลายชนิดบางอย่างออกฤทธิ์เร็วบางอย่างออกฤทธิ์ช้า ปกติแล้วยาบาบิทูเรจชนิดที่ออกฤทธิ์เร็วมักจะเป็นที่นิยมในหมู่พวกนักเสพติดยาบาบิทูเรจซึ่งเป็นยาเสพติดนั้นมักนิยมเสพโดยการกินหรือนำมาละลายกับน้ำแล้วฉีดเข้าร่างกาย ในบางประเทศอาจนำบาบิทูเรจมาผสมกับเฮโรอีนแล้วจึงสูบเข้าไป

2. การตรวจพิสูจน์ยาบาบิทูเรจด้วยวิธีการดูเฉย ๆ นั้น ย่อมเป็นไปได้ ทั้งนี้ เพราะมียาชนิดอื่นอีกมากที่มีอยู่แพร่หลาย และมีลักษณะคล้ายกับยาบาบิทูเรจ อย่างไรก็ตาม ชนิดที่นิยมใช้ในหมู่นักเสพติดยา คือ

ก. Pentobarbital Sodium ยาเสพติดประเภทนี้ชนิดหนึ่งใช้ชื่อว่า Nembutal ผลิตขึ้นในรูปแคปซูลสีเหลือง ด้วยเหตุนี้พวกที่เสพยาเสพติดชนิดนี้จึงเรียกชื่อยานี้กันว่า "เสื้อแจกเกตสีเหลือง" ("Yellow Jacket") หรือ "nimbies"

ข. Secobarbital Sodium ผลิตในรูปแคปซูลแข็งสีแดงใช้ชื่อว่า Seconal พวกติดยาเสพติดชนิดนี้มักเรียกยานี้ว่า "สีชมพู" (pinks) "สีแดง" ("reds") "ปีศาจแดง" ("red evils") หรือ "seccies"

มีอาการรุนแรงมากหลังจากที่ขาดยาไปประมาณ 36 ชั่วโมง อาจมีอาการชักทั้งตัว การที่มีอาการชักเกิดขึ้นนี้เองเป็นอาการของการเสพยาบ้าที่รุนแรง ซึ่งแตกต่างจากอาการที่เกิดจากยาประเภทที่ได้มาจากฝิ่น

6. การเสพยาบ้าที่มากเกินไปเกินขนาดและอาการของผู้ติดยาเสพติดชนิดนี้เป็นอันตรายมาก ในกรณีที่สงสัยว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งตกอยู่ใต้อิทธิพลของยาบ้าที่รุนแรง ควรจะรายงานแพทย์ทันที

ยาประเภทกล่อมประสาท

7. ยากล่อมประสาทที่ได้มาครั้งละมาก ๆ มักจะได้มาจากนายแพทย์และในหลายประเทศยาประเภทนี้อาจจะหาซื้อได้โดยทั่วไปโดยไม่ต้องมีใบสั่งแพทย์ ยากล่อมประสาทนี้ใช้สำหรับสงบสติอารมณ์ ลดความกังวลโดยมิได้ทำให้ใหญ่ที่รับประหานครูสึกง่วงนอน หรือไม่ได้ลดความว่องไวทั้งร่างกายและจิตใจถึงแม้ว่าจะไม่สามารถทราบ หรือประมาณเอาว่ามีการใช้ยาประเภทนี้ไปในทางที่ผิดหรือไม่ แต่มีรายงานว่ามียู่นำยากล่อมประสาทบางชนิดไปใช้ในทางที่ผิด คือ meprobamate (ตัวอย่างเช่น Miltown, Equanil) chlordiazepoide (ตัวอย่างเช่น Vallium) diazepam (ตัวอย่างเช่น Librium)

อาการของผู้ติดยาเสพติดประเภทกล่อมประสาท

8. อาการในขณะที่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของยาจำนวนมาก ๆ และอาการหลังจากขาดยาที่เคยเสฟได้ทันทีนั้นก็มีลักษณะคล้ายอาการที่เกิดจากการเสพยาบ้าที่รุนแรง

ยาประเภทลดประสาทสัมผัสยากระตุ้นประสาท

9. อันตรายและอาการที่เกิดจากการเสพยาเสพติดชนิดนี้มีลักษณะคล้ายกับที่เกิดจากยาบ้าที่รุนแรงฤทธิ์ของ glutethimide ได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ 2

10. การผสมกันของยากดประสาทและยากระตุ้นประสาท จะได้อิทธิพลไปโนบทที่ 4

บทที่ 4

ยากระตุ้นประสาท

ต้นโคคา

1. ต้นโคคาเป็นพืชที่สามารถเพาะปลูกได้ (มี 2 ชนิดด้วยกัน) ต้นโคคามีถิ่นกำเนิดในเปรู และโบลิเวีย ขึ้นได้ดีในที่ที่มีอุณหภูมิคงที่ระหว่าง 15 - 12 องศาเซนติเกรด และมีความชื้นสูง ต้นโคคาจะสูงประมาณ 5 ฟุต ใบมีลักษณะเรียบเป็นรูปไข่ และแต่ละก้านจะมีประมาณ 7 ใบ แถบหมู่เกาะแอนดิสในอเมริกาใต้ ชาวอินเดียนแดงบางพวกจะนำเอาใบโคคามาห่อปูนหรือห่อขี้เถ้าของไม้บางชนิดแล้วใส่ปากเคี้ยวทำเป็นก้อนจุกไว้ที่แก้มเพื่อเป็นยากระตุ้นประสาทหรือลดความหิวโหยได้

โคเคน

2. โคเคนจัดเป็นแอลกอฮอล์ที่สำคัญที่สุดของใบโคคา และสามารถสกัดจากใบโคคาได้ด้วยกรรมวิธีทางเคมี โคเคนจริง ๆ มีลักษณะเป็นผลเกล็ดสีขาว เมื่อนำมาทำปฏิกิริยากับกรดเกลือจะกลายเป็นเกล็ดละลายน้ำได้ ไม่มีกลิ่น สีขาว อ่อนนุ่มคล้ายหิมะ ด้วยเหตุนี้จึงมีชื่อแสดงว่า "หิมะ" มักจะนำเอาเกล็ดโคเคนไปผสมกับผงสีขาวเป็นต้นวาร์คอบอริค หรือโซเดียมคาบอเนต

3. โคเคนชนิดเป็นผงอาจใช้สูดดมเข้าไปทางจมูกในรูปของฟงซาว หรือถ่านำเอามาละลายกับน้ำอาจใช้ฉีดเข้าเส้นเลือดดำได้ เนื่องจากไม่ค่อยมีการสูบโคเคนเปล่า ๆ ในบางประเทศผู้เสพติดยาโรอินจึงใช้โคเคนผสมกับเฮโรอินแล้วฉีดเข้าร่างกาย ส่วนผสมนี้รู้จักกันในหมู่นักเสพยา ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดว่า "speedball"

4. แม้ว่าในปี่หนึ่ง ๆ โคเคนจำนวน 1,200 - 1,900 กิโลกรัมจะผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการแพทย์ แต่โคเคนส่วนใหญ่ที่ลักลอบขายกันตามตลาดมืดนั้นเป็นโคเคนที่ผลิตขึ้นอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมายนัก

อาการของผู้ติดยาเสพติดประเภทโคเคน

5. ผู้ที่เสพยาโคเคนด้วยวิธีการสูดดมเข้าไปทางจมูกจะมีสีแดง อาจมีผื่นขึ้นและเลือดออกเล็กน้อยบริเวณรอบ ๆ จมูก สำหรับผู้ที่ฉีดโคเคนเข้าร่างกายจะมีรอยเข็ม ฯลฯ เหมือนพวกที่ติดเฮโรอีน

6. การเสพยาโคเคนต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ๆ จะทำให้หน้าหนักตัวลดลงอย่างรวดเร็วร่างกายอ่อนเพลีย และซูบซีด วิงเวียน อาเจียนและตกใจง่าย

แอมเฟตามีน

7. แอมเฟตามีนเป็นยากระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง แอมเฟตามีนใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ในกรณีที่เป็นโรคสมาธิบางอย่างชนิด และเพื่อลดการเจริญอาหารในรายที่อ้วนเกินไป ผู้ที่ใคร่บ่อนุญาติให้ผลิตยาจำพวกนี้จะทำออกมาในรูปแบบเม็ดแบน ๆ หรือแคปซูลในรูปแบบ สี และขนาดต่าง ๆ กัน นอกจากนี้ยังนำมาละลายกับน้ำแล้วบรรจุหลอดใช้ฉีดได้อีกด้วย แอมเฟตามีนที่ลักลอบผลิตขึ้นมักจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับแอมเฟตามีนที่ผลิตขึ้นโดยถูกต้องตามกฎหมายจนแยกไม่ออก การที่พบ phenylacetone formamide หรือ phenylacetone ในสถานที่ซึ่งลักลอบผลิตนั้นพอจะสันนิษฐานได้ว่ามีจุดประสงค์ที่จะผลิต amphetamine sulfate สำหรับ phenylacetone หรือ ephedrine นั้น เมื่อผลิต methamphetamine แอมเฟตามีนทำให้คนที่รู้สึกเหนื่อย กระฉับกระเฉงขึ้น และคนที่เสวราสรอยมีความรู้กระตือรือร้นขึ้น ชื่อที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายคือ "pep-pills" ซึ่งบังถึงความสุขที่ได้รับจากยานี้ ชื่อสีแดงซึ่งใช้เรียกกันในสหรัฐอเมริกา มี "eye-openers", "wake-uppers", "truck-drivers" และ "co-pilots" ชื่อเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการบอกสรรพคุณของยาเมื่อมีการลักลอบใช้ทั้งสิ้น

8. แอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษซึ่งเสพได้โดยการกินทางปาก แต่ในบางประเทศนิยมนำแอมเฟตามีนละลายกับน้ำแล้วฉีดเข้าร่างกาย ผู้เสพอาจลิ้นหรือฉีดได้เป็นจำนวนถึง 100 เม็ดต่อวัน ซึ่งโดยปกติแล้วในทางการแพทย์ใช้ยานี้เพียง 1 - 3 เม็ดต่อวันเท่านั้น

9. ชื่อที่ใช้เรียกแอมเฟตามีนในวงการยาเสพติดนั้น มักได้มาจากรูปร่างลักษณะ ตลอดจนเครื่องหมายการค้าของยาด้วย

ก. แอมเฟตามีน ชื่อที่พบบ่อยที่สุดคือ Benzedrine ยานชนิดนี้จึงมีชื่อว่า "benzies", "bennies", "cartwheels", "peaches" หรือ "roses" มีอยู่ครั้งหนึ่งที่บางประเทศนิยมหักหลอด Benzedrine ผสมน้ำแล้วดื่ม

ข. Dexamphetamine หรือ Dextroamphetamine โรงงานใดผลิตยานชนิดนี้ โดยให้ชื่อว่า Dexedrine มีสีส้ม เป็นรูปหัวใจจึงมักเรียกกันว่า "dexies", "orangies" หรือ "hearts" ยาเม็ดชนิดนี้ซึ่งผลิตในอังกฤษมีชื่อทางการค้าว่า Durophet มักเรียกกันว่า "black bombers" หรือ "black and tans" ในสหรัฐอเมริกาคำว่า "black bomber" มักจะใช้เรียกแอมเฟตามีนทั้งหมด

ค. Methamphetamine ผลิตขึ้นในรูปของยาน้ำบรรจุในหลอดหรือเป็นชนิดเม็ดที่แข็งแรงกว่าแอมเฟตามีนชนิดอื่น ๆ การลักลอบผลิตขึ้นโดยวิธีของหลอดง่าย ๆ แบบชั่วคราวเป็นยาเม็ดที่ใช้กินทางปากแต่ยังสามารถนำมาละลายกับน้ำแล้วฉีดเข้าเส้นเลือดได้ ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ยาออกฤทธิ์แรงและรวดเร็วยิ่งขึ้น ในสหรัฐอเมริกา มักจะเรียกยานี้ว่า "crystal", "bombita" หรือ "businessman's trip" ชื่อที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย คือ "meth" หรือ "speed"

10. Phenmetrazine เป็นยาซึ่งแพทย์ให้คนไข้เมื่อต้องการให้ลดการเจริญอาหาร ฤทธิ์ของยานี้คล้ายกับพวกแอมเฟตามีน ในหลายประเทศยานี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นยาเสพติด ซึ่งทางการค้าที่เรียกกันชื่อหนึ่ง คือ Preludin มีลักษณะเป็นเม็ดกลมแบนสีขาว

อาการของผู้นิยมยาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน

11. พวกวัยรุ่นมักจะติดยาแอมเฟตามีนกันเป็นอย่างมาก จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความพอใจ มีความรู้สึกกระปรี้กระเปร่า ใจคอดีและแจ่มใส ถ้าเสพยาเข้าไปเป็นจำนวนน้อยจะทำให้เป็นคนช่างพูด อาจทำให้มือสั่น ม่านตาขยาย เหงื่อออกมาก และนอนไม่หลับ แต่ถา

เสพติดไปมาก ๆ จะทำให้เกิดอาการสนหลาม แอมเฟตามีนทำให้จุกและปากแห้ง ลมหายใจมีกลิ่นเหม็น แต่ก็ไม่มึนกลิ่นเฉพาะของมัน ชอบเลียริมฝีปากเสมอ ๆ และชอบแคะจุก

12. ลักษณะของผู้เสพแอมเฟตามีน คือ

(1) พวกวัยรุ่นที่ไปร่วมงานรื่นเริงตลอดคืนหรือวันสุดสัปดาห์แล้วอยากจะอยู่ในงานเป็นเวลานาน ๆ โดยที่ไม่ต้องรับประทานอาหาร หรือหลับนอน และให้มีความรู้สึกสนุกอยู่ตลอดเวลา

(2) นักเรียนและบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานตอนกลางคืนเพื่อเตรียมตัวสอบ อย่างไรก็ตาม การใช้แอมเฟตามีนติดต่อกันไปนานจะทำให้เกิดภาวะกินยาเกินขนาด ดังนั้นนักเรียนที่ไชยาประเภทนี้อาจจะไม่สามารถทำข้อสอบได้เลย

(3) ผู้ที่ซึบซึรดยนต์เป็นระยะทางไกล ๆ ซึ่งไม่ต้องการให้เกิดอาการง่วงและให้มีความว่องไวกระฉับกระเฉงได้เป็นเวลานาน ๆ แอมเฟตามีนจะทำให้เห็นภาพผิดเพี้ยนไปและฤทธิ์ของยาอาจหมดได้ทันทีทันใด ซึ่งจะทำให้คนซึบรดเป็นลมพับ หรือเกิดออนเปิลย์

(4) นักกีฬาซึ่งรับประทานแอมเฟตามีนเพื่อต้องการให้เกิดกำลังมาก ๆ มักจะคาดผลที่ได้อย่างผิด ๆ ทำให้เป็นลมล้มไปอย่างคาดไม่ถึง

(5) บุคคลซึ่งต้องการใช้กำลังกายมาก ๆ รับประทานยาแอมเฟตามีนเข้าไปก่อนที่จะเริ่มทำงานหรือก่อนกิจการสำคัญ ๆ

(6) พวกที่ติด methamphetamine หรือ phenmetrazine เข้าไปในเส้นเลือดมาก ๆ ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีเสพยาอันตรายที่สุด

ยาประเภทกระตุ้นประสาทผสมกับยากดประสาท

13. แอมเฟตามีนมักจะใช้สลัดกับหรือรวมกับบาบิทูเรจ

14. ส่วนประกอบของยาทั้ง 2 ชนิดมีชื่อทางการค้าว่า Drinamyl ซึ่งใช้เฉพาะสำหรับประเทศที่ไชภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูด เมื่อก่อนนี้เรียกยาชนิดนี้ว่า "purple hearts" (หัวใจสีม่วง) ตามรูปร่างและสีของยา ในปัจจุบันไม่ได้ใช้ชื่อนี้แล้ว แต่กลับนิยมเรียกว่า

"French blues" ส่วนผสมของยากระตุ้นประสาทและยากประสาทอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งทำในรูปยาเม็ดหัวใจสีเขียวมีชื่อว่า "greenies"

15. ชื่อสแลง "speedball" นั้น หมายถึงยานี้ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสมของยากระตุ้นประสาทและยากประสาทซึ่งมักจะโคแคโคเคน และเฮโรอีน แต่บางกรณีอาจใช้ methamphetamine และเฮโรอีนได้

กาท (Khat)

16. กาทไม่ได้อยู่ใต้อาการควบคุมระหว่างประเทศ ถึงแม้ประเทศเหล่านั้นจะมีการควบคุมการใช้กาทซึ่งสืบเนื่องกันมานาน ตัวอย่างเช่นทางตอนใต้ของประเทศอิตาลี บางส่วนของประเทศอัฟริกาตะวันออก การเคี้ยวกาทถือเป็นลักษณะหรือกิจกรรมทางสังคมบางอย่างซึ่งจะนิยมทำกันในตอนบ่ายหรือตอนพลบค่ำ

17. ต้นกาทเป็นไม้ยืนต้นที่มีใบเขียวตลอดปี สูงประมาณ 4 - 6 ฟุต แต่อาจสูงกว่านี้ได้ ใบอ่อนจะมีสีน้ำตาลแดง ต่อไปอาจมีสีน้ำตาลแกมเขียว ใบและก้านเล็ก ๆ จะเอามาเคี้ยวกินในขณะที่ยังสดอยู่ รสค่อนข้างขมฤทธิ์ของยากคล้ายกับยาจำพวกแอมเฟตามีน ถึงแม้จะไม่แรงเท่า ทำให้รู้สึกกระแฉับเบิกบานต้นตัวอยู่เสมอ และลดความหิวโหย

พืชกระท่อม

18. พืชกระท่อมมีใต้อาการควบคุมระหว่างประเทศเช่นกัน มีกฎหมายบังคับเฉพาะในประเทศไทย ในขณะที่ใบพืชกระท่อมยังสดอยู่จะนำเอามาเคี้ยว แต่เมื่อนำเอามาตากแห้งแล้วจะใช้สูบ พืชกระท่อมนับเป็นยากระตุ้นประสาทชนิดอ่อน ๆ

บทที่ 5

ยาประเภทหลอนประสาท

Peyolt (Mescaline)

1. ต้นกระบองเพชร เม็กซิกันชนิดหนึ่ง ขนาดและรูปร่างคล้ายสับปะรด มีฤทธิ์ทำให้เกิดประสาทหลอน มักนิยมนำเอาสิ่งที่เรียกกันว่า "ส่วนยอด" มา 2 - 3 ชิ้นบาง ๆ จากส่วนปลายของต้นสับเป็นชิ้นเล็ก ๆ นำมาตากแห้ง แล้วจึงนำมาเคี้ยว หรืออาจนำมาปั่นเป็นผงหรือใส่แคปซูล มักจะทำเป็นของเหลวเช่น ๆ สีเทาแกมน้ำตาลใสขุ่น มีรสขมมาก ฤทธิ์ของยาจะอยู่ได้ประมาณ 10 ชั่วโมง หรือกว่านั้น

2. Mescaline เป็นสารที่สกัดได้มาจากส่วนยอด ชนิดที่ลึกลอบขยายอย่างผิดกฎหมายนั้นจะเป็นผงสีขาวบรรจุแคปซูล หรือเป็นน้ำบรรจุในหลอดฉีด ยาชนิดนี้แม้จะรับประทานกันเป็นส่วนมากแต่ก็อาจใช้ฉีดได้

3. Psilocybin ได้มาจากเห็ดชนิดหนึ่งซึ่งขึ้นในอเมริกากลาง หาซื้อได้ตามตลาดมืดในรูปลักษณะที่เป็นผง เกล็ด หรือเป็นน้ำ มีฤทธิ์อ่อนกว่า แอล เอส ดี แต่หาเสพเข้าไปมาก ๆ ก็จะมีผลคล้ายกัน

Dimethyltryptamine (DMT)

4. DMT จะพบโดยธรรมชาติในเมล็ดของพืชบางชนิดซึ่งขึ้นในหมู่เกาะอินเดียนตะวันตกและในอเมริกาใต้ แต่เราอาจจะผลิต DMT ได้ด้วยวิธีการสังเคราะห์ ทั้งเป็นผงหรือเป็นน้ำ อาจนำมาผสมกับสารบางชนิดเช่น ใบยาสูบหรือใบผักชีแห้ง ฤทธิ์ของยาคคล้ายกับพวก แอล เอส ดี แต่อ่อนกว่าและออกฤทธิ์อยู่ชั่วระยะเวลาอันสั้น ที่คล้ายกับ methamphetamine คือบางครั้งจะเรียกยาชนิดนี้ว่า "businessman's trip"

STP (DOM)

5. มียาเสพติดอยู่หลายชนิดด้วยกันที่ไซออนี ฤทธิ์ของยาก็คคล้ายกับพวก แอล เอส ดี แต่อาจออกฤทธิ์นานหลายวัน และรุนแรงกว่า ยาชนิดนี้รวมทั้งที่เป็นผงและเป็นเม็ด หรือแคปซูล ขนาดและรูปร่างต่าง ๆ กัน

เมล็ด Morning glory

6. เมล็ดของต้น Morning glory มีอยู่ 2 ชนิดด้วยกัน ซึ่งถ้ารับประทานเข้าไปเป็นจำนวนมากเพียงพออาจทำให้เกิดภาพหลอนได้ แม้ว่าฤทธิ์ยาจะอ่อนกว่ายาจำพวก แอล เอส ดี แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการยืนยันแน่นอนโดยการทดลองทางวิทยาศาสตร์

Lysergic acid diethylamide (แอล เอส ดี หรือ แอล เอส ดี 25)

7. แอล เอส ดี เป็นยาที่มีฤทธิ์ทำให้เกิดประสาทหลอนอย่างรุนแรงคล้าย ๆ กับ psilocybin และ mescalone ยานี้ไม่ค่อยมีที่ชนอกจากในบางประเทศซึ่งใช้คนควาทางการแพทย์ และรักษาโรคจิตบางประเภทเท่านั้น

8. ยาที่นำไปใช้ในทางที่ผิดเหล่านี้ หาซื้อได้จากผู้ลักลอบผลิตขึ้น ซึ่งมีเครื่องมือแบบง่าย ๆ ชนิดต่าง ๆ ดังนั้น ความบริสุทธิ์และความแรงของน้ำหนักจึงไม่เป็นที่แน่นอน ถ้าแหล่งลักลอบผลิตยาเสพติดมี lysergic acid, ergotamine tartrate, nitrogen demethylformamide, หรือ diethylamine ไว้ในครอบครองแสดงว่าคงจะมีการผลิต แอล เอส ดี ยา แอล เอส ดี ที่ผลิตได้นี้ จะเป็นน้ำไม่มีสีไม่มีกลิ่น ไม่มีรส แต่อาจผลิตในรูปผง สีขาวหรือเม็ดกลม ๆ แบน หรือแคปซูลต่าง ๆ ได้ ปกติใช้กิน แต่ที่ไซออนีก็มี บุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง หากเกิดสงสัย แอล เอส ดี ต้องระวังอย่าให้เขาจุ่ม เพราะการดมเพียงเล็กน้อยก็สามารถออกฤทธิ์ได้

9. เราจะพบ แอล เอส ดี ในรูปยาเม็ดที่หูนอกมาทั้ง 2 ข้าง และมีสีเทาเงิน ผู้เสพนกนิยมเรียกยาชนิดนี้ว่า "quicksilver" อีกชนิดหนึ่งมีลักษณะกลมแบนเรียกว่า "orange sunshihe" นอกจากนี้ยังมียาชนิดเล็กมากได้แก่ "micro-tabs" หรือ "micro-dots"

ซึ่งแมจะมีขนาดไม่ใหญ่กว่าหัวเข็มหมุด แต่ใหญ่พอที่จะสามารถนับได้ แคชชูลบางชนิดมีชื่อตามสีของมันเป็นที่ว่า "cherry top", "purple naze", "blue cheer" อย่างไรก็ตามจะสังเกตได้ว่า แอด เอส ดี จะมีขนาด รูปร่างและสีที่แตกต่างกันออกไปมากมายหลายชนิดด้วยกัน และมีชื่อสแลงต่าง ๆ ควบ

10. ปริมาณของยาที่ลักลอบเสพ มีประมาณ 100 - 200 ไมโครกรัม (1,000 ไมโครกรัม ถึง 1 มิลลิกรัม) แมว่าผู้ที่เสพยาเสพติดเป็นอาจีนแล้วจะเสพยาเป็นจำนวนมากตั้งแต่ 750 - 1,000 ไมโครกรัมก็ตาม แต่ยาจำนวนน้อยเพียง 35 ไมโครกรัมก็อาจออกฤทธิ์ได้เช่นเดียวกัน จำนวนยานั้นน้อยกว่าที่จะวัดให้ได้จำนวนที่ถูกต้องแน่นอน ควบ เหตุนี้จึงมักหยดยาแอด เอส ดี ชนิดนี้ลงไปในกอน้ำตาล ขนมฝรั่งอบ ลูกกวาดหรือน้ำหวาน (เครื่องดื่ม) ในชาผงหรืออาจเก็บไว้ในกระดาษขี้ กระดาษเช็ดหน้า ด้านหลังของแสตมป์หรือในเศษผ้า กระดาษซึ่งมีลายกากบาท อาจีนยาแอด เอส ดี อยู่ กล่าวคือในแต่ละตารางอาจีนมีแอด เอส ดี อยู่ได้ แอด เอส ดี ซึ่งอยู่ในแผ่นเจลลาตินซึ่งแต่ละแผ่นมีขนาดครึ่งตารางนิ้วจะรับประทานได้ 1 ครั้ง และผู้ลักลอบค้าแอด เอส ดี อาจใช้แผ่นเจลลาติน ซึ่งมีทั้งขนาดกลม หรือสี่เหลี่ยมหย่อยาเสพติดชนิดนี้ได้

อาการของผู้ติดยาเสพติดประเภท แอด เอส ดี

11. ขณะที่เสพยาแอด เอส ดี ผู้เสพมักจะนั่งกันเป็นกลุ่ม โดยจะมีอยู่คนหนึ่งไม่ใครร่วมเสพควบ ทั้งนี้ เพื่อคอยดูความปลอดภัยของคนอื่น ๆ ซึ่งอาจทำอะไรที่เป็นอันตรายต่อตนเองได้โดยไม่รู้ตัว เพราะเราไม่อาจทราบฤทธิ์ของยาได้ว่า จะเกิดอะไรขึ้นมากับคนที่เสพบ้าง ผู้เสพมักจะเสพยาไม่เกินกว่า 2 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์

12. ยาแอด เอส ดี จะออกฤทธิ์นานประมาณ 8 - 10 ชั่วโมง หลังจากเสพยาโดยการกินแล้วประมาณ 30 - 45 นาที จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความรู้สึก ความเข้าใจ อารมณ์และความคิด การเห็นเปลี่ยนแปลงไปขนาดของม่านตาขยายขึ้น มีคลื่น หนาว และเหงื่อออกตามมือ

13. ผู้เสฟ แอล เอส คี จะพุดจาเหลวไหลไร้สาระเนื่องจก แอล เอส คี เป็นกรคชนิดหนึ่ง สำหรับผู้เสฟ แอล เอส คี เราจะเรียกว้า ("Turn on") ระหว่าง "หัวน้ำกรด" (acid head) การเสฟ แอล เอส คี เรียกว้า "เป็คสวิตซ์" ที่ตกอยู่ภายใต้ฤทธิของยา "การทอ้งเหี่ยวในฝัน" (trip) และถากินยาแลวไคผดไปในทางใ้ระาหมองเรียกว้า "ถูกหลอก" (freak out) กลุ่มที่รวมวงเสฟ แอล เอส คี เรียกว้า "kick party"

14. ในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหันทั้งในด้านความประพฤติและกิริยาท่าทางซึ่งอาจเป็นของธรรมดา นั้น สำหรับผู้ที่เริ่มเสฟยาทั่ว ๆ ไปจะมีความรู้สึกว้าตนเองมีความประพฤติดี เป็นคนว่าในดานการเรียน ซึ่งอันที่จริงแลวการเรียนของเขาถ้างตกต่ำลง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

กัญชา

1. พืชกัญชามีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า "Cannabis Sativa L....." เป็นพืชล้มลุกซึ่งสามารถเพาะปลูกได้หรือขึ้นได้เองในป่าปีละครั้ง เจริญโตงอกงามในเขตอากาศอบอุ่น ลำต้นจะสูงประมาณ 3 - 10 ฟุต หรือมากกว่านั้น ใบกัญชามีลักษณะเรียวยาว และหยักเป็นฟันปลาหลาย ๆ ใบรวมกันในก้านเดี่ยวนั้นมีลักษณะคล้ายพัด ซึ่งปกติจะมีประมาณ 5 - 9 ใบ แต่บางครั้งอาจมีเพียง 3 ใบหรือมากถึง 15 ใบก็ได้ ใบกัญชามีลักษณะเป็นมันและเหนียว ส่วนผิวของใบจะมีขนสั้น ๆ กัญชานำเอาใบไปใช้ประโยชน์ที่ถูกกฎหมายได้หลายอย่างด้วยกัน การทำยาเสพติดจากกัญชานั้นจะทำได้ด้วยการ เอาใบและส่วนยอดมาตากแห้ง หรือมีฉะนั้นในขณะที่ต้นกัญชากำลังออกดอก อาจชูดหรือเซ็คเอาอย่างเหนียว ๆ บนยอดและส่วนบนของใบกัญชาออกมาได้ ส่วนที่เป็นยางเหนียวนั้นจะออกฤทธิ์ได้แรงกว่าใบกัญชาถึง 10 เท่า แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้ฤทธิ์ของยานี้แรงขึ้น เป็นต้นว่าชนิดของต้นกัญชา สภาพภูมิอากาศของประเทศที่ปลูกกัญชา วิธีปลูก วิธีทำ และการเตรียมยา การเก็บรักษา และระยะเวลาที่เก็บไว้

2. ตามภาษาเฉพาะที่ถูกตอง คำว่า "cannabis" ควรจะหมายถึง "ส่วนที่เป็นยอดของดอกและผลของต้นกัญชา (ไม่รวมเมล็ดและใบที่ไม่ติดอยู่กับยอด) ซึ่งเป็นส่วนที่ยังไม่ได้สกัดยางออกมาอาจจะตั้งชื่ออะไรก็ได้" (การประชุมยาเสพติดให้โทษ 2504) ทำนองเดียวกัน "ยางกัญชา" (cannabis resin) หมายถึงเฉพาะยางที่สกัดออกมาจากต้นกัญชาอาจเป็นยางดิบ หรือนำมาทำให้เป็นยางบริสุทธิ์ ส่วนคานาบิส (cannabis) หมายความว่าถึงขั้นอะไรก็ได้ที่จัดอยู่ใน genus cannabis อย่างไรก็ตาม cannabis มักจะหมายถึงต้นกัญชา ใบ ส่วนยอดของดอก ยางและตัวยาที่ได้จากส่วนต่าง ๆ ของต้นกัญชา หรือส่วนผสมของกัญชากับสารชนิดอื่น ๆ เป็นต้นว่าใบยาสูบ

3. ในทางคำกฎหมายการให้คำจำกัดความดังกล่าว อาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ และเมื่อจะแยกประเภทของกัญชา ฯลฯ เพื่อประโยชน์ในการทำสถิติหรือรายงาน ถ้าหากกำหนดเรียกชื่อต่อไปนี้จะทำให้ยุ่งและ เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

ยางกัญชา (cannabis resin)	ต้นกัญชา (cannabis plants)
ต้นอ่อนของกัญชา (cannabis herb)	เมล็ดกัญชา (cannabis seeds)

อย่างไรก็ตาม บัดนี้มีได้จบลงเพียงแค่นี้ ทั้งนี้ เพราะยางกัญชาเกิดขึ้นได้เสมอเมื่อเอาใบกัญชามาอัดกันเข้าเป็นก้อน ดังนั้น การใช้คำจำกัดความข้างบนนี้ก็ต้องอยู่ในดุลยพินิจของผู้ใช้

4. คำว่า "กัญชา" ซึ่งเป็นคำที่นิยมใช้กันในอาเซียนนั้น หมายถึงใบอ่อน ยอดของดอกโตจากต้นกัญชาตัวเมีย และยางซึ่งนำมาอัดหรือมวนเป็นก้อน มีลักษณะเหนียว ๆ แล้วนำมาทำเป็นแผ่นบาง ๆ หรือกลมคล้ายรูปขนมเค้ก มีสีเขียวแก่และสีน้ำตาลปนเขียว มีกลิ่นหอม และมีรสพิเศษโดยเฉพาะของมัน "Charas" เป็นยางซึ่งได้มาจากยอดของดอกต้นกัญชาตัวเมีย โดยจะนำเอามาชงขยำและนวดจนเป็นผงสีขาวปนเทา แล้วนำมาทำเป็นก้อนใหญ่หรือแผ่นบาง ๆ เกือบจะโปร่งแสง หรืออาจทิ้งให้เป็นก้อนสีน้ำตาลแก่ "Bhang" ประกอบด้วยส่วนใบกัญชาแก่หรือคอนข้างแก่ ใช้เป็นส่วนผสมในขนมลูกกวาดหรือขนมในน้ำ แล้วใส่เนยลงไปควยชนิดหนึ่งเพื่อทำเป็นน้ำเชื่อมแต่ฤทธิ์ของมันน้อยกว่ากัญชาซึ่งฤทธิ์กัญชาเองก็น้อยกว่า "Charas"

5. ในตะวันออกกลาง คำว่า "hashish" มักจะหมายถึงใบและยางกัญชาหรือทั้งใบและยางปนกัน ในอัฟริกาเหนือ ยางและยอดจะนำเอามาทำเป็นผงหยาบ ๆ ซึ่งในมอร์ร็อกโก ในอัลจีเรียและตูนิเซีย เรียกว่า "takrouri" สำหรับในอัฟริกากลางและอัฟริกาใต้ ส่วนใบและส่วนยอดจะเรียกว่า "dagga" ในยุโรปและอเมริกาเหนือ "hashish" จะหมายถึงยางเท่านั้น ส่วนใบและยอดซึ่งอาจมียางรวมอยู่ด้วยนั้นเรียกว่า "marijuana", "pot" "weed", "tea" หรือชื่ออื่น ๆ อีกมาก

6. ยางกัญชามีสีน้ำตาล และมีกลิ่นฉุนเป็นแท่งหรือเป็นก้อนบาง ๆ ยางจะมีสีเขียวนุ่มมากหรือน้อย และชื้นหรือไม้นั้นขึ้นอยู่กับดินดั้งเดิมที่ปลูกต้นกัญชานั้น ๆ และอัตราส่วนในการผสมกันระหว่างส่วนยอดของดอกกัญชา และใบกัญชา การนำเอาใบกัญชามาทำยานั้นทำได้โดยเอาเมล็ดและก้านออก แล้วจึงนำมาสับ ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายใบสะระแหน่ตากแห้งที่บดเป็นชิ้นเล็ก ๆ สีเขียวหรือเขียวแกมเทา เมื่อนำเอาทั้งยางและใบนั้นมาจุดไฟ หรือสูบ จะมีกลิ่นคล้ายหญ้าแห้งที่กำลังเผาไหม้

7. กัญชาที่ปรากฏโดยทั่ว ๆ ไปมี 2 แบบ แบบหนึ่งจะเป็นท่อนยาว ๆ ประมาณ 5 นิ้ว งอได้ สีเทาแกมเขียว มีแปงอยู่โดยรอบ ुकคล้าย ๆ กานหนอไม่ฝรั่งหรือคล้าย ๆ เส้นสปาเก็ตตี้ อีกแบบหนึ่งเป็นน้ำมี tetrahydro - cannabinol (THC) ซึ่งเป็นตัวยาสำคัญที่สกัดได้จากกัญชาผสมอยู่เป็นจำนวนเข้มข้นมาก เชื่อกันว่า "liquid hashish" "hash oil" หรือ "marijuana oil" เพียงหยดหรือ 2 หยด ซึ่งหยดลงในบุหรี่กัญชาจะทำให้ออกฤทธิ์มากขึ้น แต่อาจมีวิธีเสพกัญชาด้วยวิธีอื่น ๆ อีก กัญชาทั้ง 2 แบบที่กล่าวมานี้แรงกว่ายางกัญชา โดยเฉพาะชนิดที่สองมีความแรงมากกว่า

8. โดยปกติแล้วกัญชามักจะสูบกัน อาจเป็นรูปของบุหรี่กัญชาล้วน ๆ หรือนำมาผสมกับใบยาสูบ สำหรับกล่องยาสูบนั้นใช้เฉพาะสำหรับสูบยางกัญชา อาจจะนำมาบริโภคได้โดยใส่ในอาหารหรือของหวานต่าง ๆ เช่น ขนม ลูกกวาด อาจนำไปกัญชามาเคี้ยวหรือนัดกัญชาชนิดผงได้ โดยปกติแล้วปลายกระดามวนบุหรี่กัญชาจะปิดทั้ง 2 ข้าง ทั้งนี้ เพื่อกันมิให้สิ่งที่บรรจุอยู่ข้างในจะออกมา บางครั้งอาจจะนำเอาบุหรี่ธรรมดาแบบบรรจุใหม่โดยใส่ส่วนผสมของกัญชาและใบยาสูบลงไปควย เมื่อดูจากภายนอกแล้วจะแยกไม่ออกเลยวอย่างไหน เป็นบุหรี่ปนกัญชาหรือเป็นบุหรี่ธรรมดา บุหรี่กัญชาแท้ ๆ จะมวนกระดามวนไว้อย่างหลวม ๆ และมวนจะเล็กกว่าบุหรี่ธรรมดา ยาเส้นที่บรรจุข้างในจะเรียกว่าบุหรี่ยาสูบธรรมดา

อาการของผู้ติดยาเสพติคประเภทกัญชา

9. การสูบกัญชาออกฤทธิ์เร็วที่สุดและให้ผลแตกต่างจากการสูบบุหรี่ธรรมดา การสูบบุหรี่กัญชาต้องสูดและอืดไว้ในปอดให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ เพราะบุหรี่กัญชาเผาไหม้เร็วมาก และมีรสไม่คอบนึมนวล การสูบกัญชามักจะนั่งสูบกันเป็นกลุ่ม บุหรี่กัญชาเพียงมวนเดียว คนในกลุ่มนั้นอาจจะไต่สูบกันทุกคนแต่ละคนจะสูบควันเข้าไปมาก ๆ และอืดไว้อีก ๆ นาน ๆ

10. กัญชาจะออกฤทธิ์ภายหลังจากที่สูบแล้ว 15 - 30 นาที และจะออกฤทธิ์อยู่ประมาณ 4 ชั่วโมง ในระยะแรก ๆ ผู้เสพจะมีอาการถูกกระตุ้นขึ้นราวเริง หัวเราะและพูดง่าย ต่อมารู้สึกง่วงนอน อาการภายนอกที่พบอยู่เสมอ ๆ คือ ตาจะแดง ริมฝีปากแห้ง วิงเวียน ปัสสาวะบ่อย ๆ พอดฤทธิ์ของยาเริ่มหมดจะรู้สึกหิว ผู้เสพกัญชาเรื่อรังจะมีอาการง่วงนอนอยู่เสมอ เหงื่อออกมาก หน้าซีด นิ้วมือสั่น เลือดผาและลมหายใจมีกลิ่นกัญชา

บทที่ 7

สารเคมีประเภทไฮโดรคาร์บอน

1. สารที่จะกล่าวถึงในบทนี้ ไม่ใช่น้ำมันและก็ได้ไม่ได้อยู่ในการควบคุมระหว่างประเทศ พวกวัยรุ่นและเด็ก ๆ บางพวกจะชอบสูบไอระเหยเข้าไป เพื่อให้เกิดอาการมึนเมา นับเป็นอันตรายมาก เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุหรือสำลักเข้าไปในปอดได้ และถ้าปฏิบัติเช่นนั้นเสมอ ๆ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสมองไปในทางเสื่อมได้

กาว

ปิโตรเลียม - น้ำมันรถยนต์

น้ำมันไฟแช็ค

ทินเนอร์ - น้ำมันผสมสี

เอเธอร์

น้ำยาซักแห้ง Trichloroethylene (TRI)

2. กาวซึ่งใช้ติดชิ้นส่วนของเลนที่ทำจากพลาสติก เป็นต้นว่าแบบเรือและเรือบิน จำลองประกอบด้วยสารเคมีประเภทไฮโดรคาร์บอน บางครั้งอาจบีบลงไปใต้อาบริกหน้า กระเป๋าศีรษะ เพื่อใช้สูดดมทางปากหรือจมูก ส่วนของเหลวอื่นตามรายชื่อข้างบนนี้สามารถสูดดมได้โดยตรงจากขวดหรือกระป๋องที่บรรจุ

3. สารประเภทนี้จะออกฤทธิ์เร็วมาก และนานประมาณ $\frac{1}{2}$ ชั่วโมง อาการระยะแรก ๆ จะรู้สึกวิงเวียน มองเห็นภาพไม่ชัด ได้ยินเสียงดังในหูและพูดไม่ชัด ผู้เสพยาจะมีอาการงมึนเมาในที่สุดจะอาเจียน ง่วงนอนและอาจหมดสติไป เมื่อรู้สึกตัวขึ้นอีกครั้งหนึ่งจะจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่ตกอยู่ใต้อาการของสารพวกนี้ไม่ได้ เอเธอร์ทำให้รู้สึกเกร็ง อารมณ์ดี

อันตรายจากไฟหรือการระเบิด

4. น้ำมันรถยนต์ เอเชอร์ และสารละลายที่เป็นอินทรีย์เคมีอื่น ๆ เป็นสารที่ติดไฟได้ง่าย ดังนั้น จึงไม่ควรนำสารที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเข้าใกล้ไฟ เอเชอร์นอกจากจะใช้สุดคมแล้วยังมักใช้ เป็นสารละลายในการแอบลักลอบผลิตเฮโรอีนชั้นสุดท้ายเพื่อทำเป็นสารบริสุทธิ์ การใช้เอเชอร์อันตรายมาก เพราะว่าเพียงแค่ตั้งไว้เฉย ๆ ในอากาศเอเชอร์ก็จะเปลี่ยนภาวะเป็นเปอร์ออกไซด์ ซึ่งถ้ามีการกระทบภาชนะที่บรรจุอยู่เพียงเล็กน้อยก็อาจจะระเบิดเป็นไฟขึ้นได้ ดังนั้น จึงควรระมัดระวังไว้ด้วย สำหรับขวดบรรจุเอเชอร์ที่ชำรุดแล้วหรือที่เหลือเพียงติดก้นขวด วิธีป้องกันมิให้เกิดระเบิดคือเติมน้ำทันทีในขวดนั้นแล้วใส่หลอดทองแดงชั้นเล็ก ๆ ลงไป เพราะน้ำเป็นตัวทำให้เอเชอร์เปลี่ยนเป็นเปอร์ออกไซด์ช้าลง และทองแดงป้องกันการะเบิดได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

ชื่อ : นางสาวจิรพันธ์ เขมะสุวรรณ

วุฒิการศึกษา : ครุศาสตร์บัณฑิต สาขามัธยมศึกษา
วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ วิชาโทการสอนสังคมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2514

สถานที่ทำงาน : แผนกวิชาภาษาอังกฤษ
วิทยาลัยการค้า
หอการค้าไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย